

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України

◆ № 134 (384) ◆ П'ятниця, 17 липня 1992 року ◆

Ціна 2 крб.

Читайте в номері

ЗАСІДАННЯ РАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

14 липня під головуванням Президента України Л. М. Кравчука відбулося засідання Ради національної безпеки України. Це — новий консультативно-дорадчий орган з системи державної виконавчої влади при Президенті України. Він створений з метою підвищення ефективності процесу розробки та прийняття Президентом Ук

раїни рішень з питань національної безпеки, визначення і проведення державної політики у цій життєво важливій для молодого суверенної країни сфері.

На засіданні розглядалися питання правового регулювання діяльності Ради національної безпеки України і принципи її взаємодії з органами державної влади

та управління, громадськими організаціями і громадянами, обговорювалися визначальні положення законопроекту «Про національну безпеку України».

Були також затверджені статут та структура апарату Ради національної безпеки України та першочергові заходи по забезпеченню його роботи.

Проект Конституції України

РОБОЧА ЗУСТРІЧ ВІДБУДЕТЬСЯ У МОСКВІ!

На чергову робочу зустріч між державними делегаціями України та Радом національної безпеки України 18 липня під головуванням першого заступника Голови Верховної Ради України В. В. Дурдинця, відбувся підписання до угоди про подальше проведення переговорів, проекту відповідей на запитання, які надійшли до делегації України і Росії, на які обговорили шість разів за останні тижні, досягнуті невідомими Російської Федерації і України у м. Дюссельдорфі, які анонсовані в журналі і напередодні питання підготовки до наступного раунду переговорів.

Жинива-92

У розпалі космічної епохи на сніп на Північній, Скажімо, а копії імені Леша Космічного району, де працює мезонітер Іван Космічний разом із сніком Юрія, яка заготовлено близько двох тисяч тонн льоду.

Матеріал під рубрикою «Селянський щоденник» читати на 2-й стор.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА.

Л. М. Кравчук

відбув на відпочинку

Прес-служба Президента України повідомляє:

15 липня Президент України Л. М. Кравчук відбув у Крим на відпочинку.

(Укрінформ).

ДИПЛОМАТИ США В СЕВАСТОПОЛІ

Головну базу Чорноморського флоту відвідали військово-морський в'їзд США в Москві інспектор Сергій Іонов, його помічник командир Кері Лейтман і перший секретар посольства США в Києві Діордж Кроу. Американська делегація приїхала з командуючим Чорноморським флотом адміралом Ігорем Касановим. Відбувся обмін думками про флотські проблеми, обидві сторони висловилися за дальший розвиток взаємовідносин військових морів.

Цього ж дня відбувся зустріч американської делегації з командуючим ВМС України контр-адміралом Борисом Кокичем. Гостям було інформовано про концепцію будівництва військового флоту України.

Вітольд Фокін на Луганщині

Принісши на свою батьківщину. Прем'єр-міністр Фокін англоїни сподівання, що на рідній землі, на Донбасі, де склалася непрості політична й економічна обстановка, він має намір набратися сил і зваженості, щоб продовжити боротьбу, саме боротьбу за незалежну демократичну Україну.

Протягом дня Вітольда Фокін відвідав трудові колективи харківської фабрики та нафтопереробного заводу у селі Лисичанську, зустрівся з трудівниками «Слов'янського радгоспу» «14 років Жовтня», верстатобудівного заводу і зауттєвого об'єднання в обласному центрі.

Донадніше про перебування В. Фокіна на Луганщині читати у наступному номері газети.

Сергій СКИБА.

Експрес-новини

ВІДАЙТЕ, ТОДИ ДОПОМОЖЕМО...

Переговори про Куршський пролив продовжують дипломати Росії і Японії. Це проблема, на відомо, з головною передумовою укладення мирного договору між двома країнами. Японська сторона заявила, що Токіо зустрінувся російського міністра закордонних справ Комацу, що Японія на надіється Росії встановити дипломатичні відносини, доки не буде підписаний мирний договір.

ДАЩЕ ЩО ОДНІЄ СПРОБИ

Задляти лідерах корейських сторін Босіт і Гердеговим, щоб покласти край міжнародній конференції у один з керівників югославської республіки. Міністр закордонних справ Складичко, мусу-

лавик, лідер боснійської сербії Корджич і лідер хорватської громади Бобан у Лондоні провели зустріч посвідчили з офіційним представником СС Каринтоном. Тим часом, керівник зовнішньополітичного відомства Великобританії Херд розпочав чотирнадцятимісячний конвенційний югославський расульський. У понеділок він зустрінувся з лідером перед міністрами закордонних справ Європейського співтовариства.

ТЕПЕР СЛОВО ЗА ВИБОРЦЯМИ

Офіційно виступає кандидатом на пост президента США від демократичної партії губернатор штату Аризона Клинтон. Делегати з'їзду цієї партії, який завершив свою роботу у Нью-Йорку, також свідчили кандидатуру сенатора Гор на посаду віце-президента.

МАНДЕЛА НЕ ЗАПЕРЕЧУЄ, АЛЕ...

Рада Безпеки ООН прийняла резолюцію, спрямовану на подолання кризи в Південно-Африканській Республіці. Резолюція, зокрема, закликає уряд 4 АНК відповісти переговорам. Однак лідер Африканського національного конгресу заявив, що доті, доки уряд не покладе край військовій насильству у гірських районах країни, переговори неможливі.

А ПОКИ ЩО ВІД ЗАБОРОНЕНО

Щоб обговорити проблему, пов'язану з відомою іранською власттю дозволити інспекторам ООН до Міністерства сім'яного господарства Ірану, де Багдад змушує вивести інспекторів представників цієї міжнародної організації Емір.

**Телеграфним рядком
з Чернігова**

БЕЗ МОГОРКІВ

І величезний проблем проїжджого об'їзду північної, нині не присадибних дільниць жителів Білої Мисливської району. Іх обслуговувати головне співробіт. Є. Коченко, який на період жни вяршше, порпозитови кобейбаром. Допомога йому син Сергій, учень СПТУ.

ОХ, МОРОКА

гуманитарне допомога для борючарів. Тарин, поні дилини, розподіляти лямони в Чернігові, ільше токи і згикло. Абоже ж ражу, як параварити, дупити, аственово нокий рекорд — зіпсовано помяд діе тонин штурмування.

**КРИСТАЛЕВА
БУЛАВА**

арчує на республіканському ярмарку-аукціоні «Чернівецької України» кошти на господарство ільш Шевченка Чернівецького району О. Мядо за значний енок і розвиток кониарств. ва. На ярмарку господарство отворювало за кони, мильком карбованців.

**Сергій
ПАВЛЕНКО.**

Культура

ПЕРЕКОНОЛИВО

Небажну зацікавленість викликала в Черкасах виставка каліграфічної худомини Кей. йн Гріз. Американка алава, що союзи мистецтвом вона зіпсовала подей, побавляє іх психологічного зкріплення й страху. А ще — створює неспівнесу силу епои жинки. Зада переконливості Кейла на тлі соці картини босоніи ковила по невірному утілю.

**Лілія
ТИТАРЕНКО.**

Знай наших!

**ДО ШЛЮБУ —
НА ВОРОНИХ**

Суботнього дня на вулицях Кіровоградя іно жителі побочили пару босих коней, звернених у воя. А не поцікавили молодята у мильноньому ебренні. Горді, щасливі, усміхнені. То мильноньому ебренні Сергій те Олге вяршшину у такій спосіб до ЗАГСу — зареєстрували шлюб.

Бричка, мучер, жіночність, аскретивні стріпками, вишні сорочки, шаровари і плята, кобітні еблени ір пареконили, як і проведуть іа поглядати ам до ЗАГСу, де зупинився ево, сільний еблени. Причому, що адог правління не розгубили, а прівели обряд так, як того вимагають національні традиції.

Михайло ВОЛОК.

Кіровоград.

Фонд Добра, очолюваний Віктором Кармазіном, відомий багатимі благодійними акціями. Це зокрема організація та фінансування конкурсів на кращу концепцію вяртування Дніпра, створення на місці Чорнобильського саркофагу екологічно безпечного об'єкта. Нині Фонд розгортують підготовку до незвичайної експедиції. Мета її — привернути увагу громадськості багатьох країн до проблем виникання людства, залучити провідних спеціалістів Європи до розв'язання з вяртування Дніпра. Експедицію «Дніпро — Європа-III» Фонд організує разом з міжнародним громадським рухом «Всесвіт і вяртування людства». Запорядком автомобільним заводом, журналом «Радуга», ільшими підприємствами, установами України. Учасники запропонують майже чотирьох тижнів, у вересні-жовтні, відвідати Віленя.

Експедиції

**ПО ДНІПРУ —
В ЄВРОПУ**

Зізнається тільки сказати, що всі засновники товариства, крім одного штатного керівника Л. Логоскової, працюють в основному на

Ситуація

«Чорнобиль» мильноньому карбованців. Словом, задовольнені були і діти, і батьки, засновники ж, іще б лані! Останні брали з кошиком пшениці 25 відсотків «навару». Тож, якщо відрахувати цей «навар» за сім місяців існування організації, на виведення суми можна полікувати ще кілька сотень мильних лунгичан.

Залишається тільки сказати, що всі засновники товариства, крім одного штатного керівника Л. Логоскової, працюють в основному на

«ПОНЕР» З НАРКОМАНАМИ НЕ ПРИЯТЕЛЮЄ

Уточнюємо

морях з такою назвою? — судно не російське, а українське, конкретніше — власність Чорноморського пароплавства. Іспанському радіо, як і дежам ільшим засобам масової інформації Заходу, доведеться засвоювати ту істину, що не все вітра єрдяньське» сьогодні — «російське». А по-друге, — «непатрістичне» уточнення ільш, що всі еблени українських моряків: «Понер» до наркоманів ніколи відношення не має. Судно це, обслуговуючи разом з ще дво-

Микою, Брюсселю, Парку, Рим, Венецію — всього 16 європейських міст. Під час експедиції рекламуватимуть товари і послуги українських і зарубіжних фірм. Працюватимуть бизнес-клуб, екологічна біржа, аукціон, укладатимуться сі ділові угоди. Пропозиції і заявки для участі в експедиції направляти до адреси: 054-23 м. Київ, вул. Богатирська, 2-В, Фонд Добра, експедиція «Дніпро — Європа-III». Телефон: 418-30-64; 418-89-32; 418-30-64; 418-89-32; 418-30-64.

Наталя СЕМІВНОЛОС.

відповідальних посадах у Янтинорі, однак отримувати щомісячно в середньому ще й по 8—10 тисяч карбованців від «Чорнобиль». Серед них — друзини Русецького, Де-Галі. Юристи стверджують, що навіть у випадку закриття товариства, всі іношти, що належали на Янтинорі, ільш (в це сотні тисяч карбованців), можуть опинитися в кишенях засновників. Як боротися з рідзачею, як виле трохи знаємо. А от як уникнути мутації дити.

Галина ПАЛІВОДА.

ІА «Вісник».

Житомир.

ма чорноморськими теплоходами міжнародну лінію «Благодійно-Іспанія Лайк», доставляти в Барселону партои контейнерів, у документах, на які чорним по білому значились «еблени». Відправляючи з Іспанії до Іспанії одна з чорноморських морських компаній, ільш до одного з контейнерів — опломбованих і оформлених за правилами міжнародних угоди — потрапили морські справля фірми. А також — пильністаскої та іспанської поліції. І як ніхто не в компетентній чорноморській морській. Отже, іаш «Понер» з наркоманами справ не має.

Георгій ВОРОТНИК.

Одеса.

Реалії

**РИБКИ ХОЧУТЬ
ІСТІ**

Кияни звикли, що з настанням літе в ільшому місті відкривається виставка європейських риб. Нинішній сезон юлійний, 25-а, але, мильноньому, і останній. Угрімують екзотичні риби для ільшених улюбленців. Будуючи природи стас не по кишені. Цини не норми, водо, оскільки, бранді, оскільки, приміщення тощо — так, хоч бери і нидей ево те відвідати царство на скороріду.

Олександр ІВАНЧУК.

Київ.

Знай біди

**ДРУЖИНА
ОГОЛОСИЛА
ГОЛОДОВКУ**

Викликом виконанням потрапила до ліверної жителів Горліан Віра Лідик. Погоджене, що триває з 25 червня, ставляє в думку, останню можливість привертати увагу громадськості до такого стану. Погоджене Володимире, в мильноньому пожежника, ліквідатора наслідків Чорнобильської аварії, а нині інваліда. Віра амагає, щоб ануляції хвороби чоловіка, серед яких називає МАГІЕІ в етомі компанії, сплели йому ануляції лікуванню, яке можна провести лише в Німеччині. Коштів вона домогеться, а ево біляше даюч розі, проте ніхто не доплатить, ільш ільш рить Б. Поліщук, місцеве еблада бавала кампа ільш дезінформації щодо нездійсненням стено ільш ровини, а ільш чоловіка, це трох діти.

РУХ-ПРЕС.

Донецька область.

Ще ж треба!

**ВІДУК-
КУДАКАЛИ**

Чергові звальні тугі, ільш кийр жителів біля Сіверодонецька, пильну радостю «Примісний» Ліванцюком: ільш комбікатор, кийрні ільш ільш, пильну кийр від нім, пошукі вернуті від нім носі, зіпсовану продукцію кийр дийр тугі, ільш ільш.

Володимир КИВОВІКІН.

Київ.

АВТОМОБІЛЬНА ТЕОРЕМА З КРИМІНАЛЬНИМ УХИЛОМ

Так і живемо

номером І 3382 МТ. Сторок мильноньому дивується: отей не злімкнув, ільш служби, а ево тоді — на! Господар вярченко до автомобіля збирився по-давати аюво на відшкодування їльш збитків власником автостоянки — товариством «Автомобіль». Тут відшкодування збитків не відшкодується, але коли це станеться, сказати важко — грошей нема, довідки з мильці і та-

ке ільш. Сьогодні «дефляція», мильноньому карбовація, кийрні кошти, завтра вже, звичайно, ільш. Читаючи пропозиції аюво подалаш від мильці. Чи знайдуть машини? Чи відшкодують, коли ільш в якому співмильноньому, потерецькому партои української машини? І як взагалі могло статися подібне на добре обладаний автостоянці, при пильній охороні й неспесуному сторожеві?

Сергій ТОРМОЗ.

Київ.

ДОБРИЙ ДЯДЕЧКО МИКОЛА

Зверніть увагу

Миколу Щербатюк — екстраєнс. Але він категорично заперечує масові еблени. Людина, на думку Щербатюка, який відрізняється від інших, що береться йи допомоги, ільш ільш годуюч-другу, а народились багатьох чорних до повного одужання (Щербатюк). А по-друге, не варто обіцати пильністам по-зависання всі ільш ільш, ільш ільш екстраєнс може ефективно допомогти від одиної або ільшких негуд.

Саме ільш принципів і дотримувати в своїй багатирічній практиці Щербатюк, який досить вражаючих успі-

віа у лікуванні порозу, еблених, астми, різномісних захворювань, ільш. Сотні людей заявляють йому свої подяки, пильну листи-подяки. І хоча черга потенційних пацієнтів зростає, Микола Зіновійович не заперечує свій контактний телефон у Києві: 432-35-62.

Віктор ПОЛІЩУК.

Київ.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

ПРОЕКТ

Внесений Верховною Радою
України
на осередковане обговорення
(1 липня 1992 р.)

НАРОД УКРАЇНИ,

ВИРАЖАЮЧИ свою суверенну волю,
ЗДІЙСНЮЮЧИ невід'ємне право на самовизначення,

СПІРАЮЧИСЬ на тисячолітню історію українського державотворення,

ВИЗНАЮЧИ свободу і природні права людям найвищою соціальною цінністю,

ДБАЮЧИ про забезпечення умов життя, гідних людини,

ПРАГНУЧИ до збереження і зміцнення соціальної злагоди,

ПІКЛЮЮЧИСЬ про розбудову і розвиток громадянського суспільства,

БАЖАЮЧИ вільно жити в незалежній демократичній державі,

КЕРУЮЧИСЬ Актом проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 року, підтвердженням і грудня 1991 року всенародним голосуванням,

УСВІДОМЛЮЮЧИ відповідальність перед нинішніми і майбутніми поколіннями,

ПРИЙМАЄ цю Конституцію і проголошує її ОСНОВНИМ ЗАКОНОМ УКРАЇНИ.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПАДУ

Стаття 1. Україна є демократичною, правовою, соціальною державою.

Стаття 2. Конституційний лад України ґрунтується на принципах: пріоритету права і свобод людини й громадянина.

Держава відповідає перед людиною і суспільством за свою діяльність.

Стаття 3. Україна — республіка.

Вся повнота влади в Україні належить народові.

Народ, який складають громадяни усіх національностей, є єдиним джерелом державної влади, місцевого і регіонального самоврядування.

Державна влада здійснюється за принципом її розподілу на законодавчу, виконавчу і судову.

Від імені народу України можуть виступати виключно Національні Збори України.

Жодна частина народу, жодна політична партія, органи місцевої влади, органи місцевого і регіонального самоврядування не можуть претендувати на здійснення влади.

Стаття 4. Держава визнає, підтримує місцеве і регіональне самоврядування, не атручається у його сферу.

Стаття 5. В Україні діє принцип верховенства права. Найвищу юридичну силу має Конституція. Норми Конституції є нормами права.

Стаття 6. Закони та інші правові акти не повинні суперечити Конституції України.

Громадяни здійснюють свої права за принципом «дозволене все, що не заборонено законом».

Державні органи, органи місцевого і регіонального самоврядування і їхні посадовці особи здійснюють свої повноваження за принципом «дозволене лише те, що встановлено законом».

Стаття 7. Суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичного, еконо-

мічного та ідеологічного плюралізму.

Держава гарантує рівне право громадян і їхніх об'єднань на участь у державних справах.

Держава визнає різноманітність форм власності, створює рівні правові умови для їхнього захисту.

Жодна ідеологія не повинна обмежувати свободу переконань, поглядів, думок і не може визнаватися офіційною державною ідеологією.

Стаття 7. Територія України є єдиною, неподільною і цілісною. Питання про зміни території і державних кордонів України вирішуються лише загальноукраїнським референдумом.

Стаття 8. Україна визнає пріоритет загальнолюдських цінностей, аналізе повноту до загальнолюдських принципів міжнародного права.

Належним чином ратифіковані або схвалені й офіційно опубліковані міжнародні договори України стають частиною її законодавства і є обов'язковими для виконання державними органами, юридичними і фізичними особами.

Стаття 9. Громадянин України має право чинити опір будь-якому, що намагається протиправно ліквідувати демократичні конституційні лад України, встановлений цією Конституцією, якщо інші засоби не можуть бути використані.

Розділ II

ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

ГЛАВА 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 10. Усі люди народжуються вільними і рівними у своїй гідності та правах.

Природні права і свободи людини є невід'ємними.

Стаття 11. Перелік прав і свобод людини і громадянина,

зазвичай ідею Конституції, не є вичерпним і становить основу будь-яких інших прав і свобод особи.

Стаття 12. Громадянин України є рівним у користуванні конституційними правами і свободами без будь-якої різниці щодо походження, соціального і майнового стану, походження, статі, раси, національності, мови, релігії, політичних та інших переконань, роду і характеру занять, місця проживання та інших особливостей.

Здійснення особою її прав і свобод, передбачених Конституцією і законами, не повинно порушувати прав і свобод інших людей.

Стаття 13. Кожен має право на збереження і захист своєї національної належності.

Громадянин України, що належить до національних меншин, має право вільно виражати свою етнічну, мовну і релігійну самобутність, підтримувати і розвивати свою національну меншину в справах вільного абсолютизму особи.

Держава захищає етнічну, культурну, мовну та релігійну самобутність усіх національних меншин та підтримує їх у забезпеченні умов для її самовизначення.

Стаття 14. Конституційні права і свободи особи нічим не можуть бути скасовані.

Здійснення конституційних прав і свобод особою не може бути обмежене лише в інтересах ваху прав і свобод інших осіб, збереження загальної доброти, охорони державної або громадської безпеки, здоров'я і моралі. Такі обмеження астаються лише за умови, що вони мінімальними і відповідають засадам демократичної держави.

Здійснення прав і свобод, які закріплені в статтях 24, 25, 26, 29, 32, 36, 37, 38, 41, 42, 43 цієї Конституції, може бути тимчасово обмежене лише у випадках введення воєнного або надзвичайного стану на території і в її межі, які обумовлюються необхідністю відповідного стану.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про проект нової Конституції України

Верховна Рада України ПОСТАНОВИЛА:

1. Внести проект Конституції України на осередковане обговорення. Визначити термін його проведення до 1 листопада ц. р.

2. Рекомендувати Радам народних депутатів усіх рівнів обговорити на сесіях проект Конституції України та висловити і зауваження надіслати до Комісії по розробці нової Конституції України.

3. Організацію роботи по обговоренню проекту нової Конституції України і узагальненню зауважень і пропозицій, що надійдуть в ході всенародного обговорення, покласти на Президію Верховної Ради України та постійній комісії Верховної Ради України.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛОЦЬ

м. Київ
1 липня 1992 року

ГЛАВА 2. ГРОМАДЯНСТВО

Стаття 15. В Україні існують одні громадяни.

Громадянин України не може одночасно мати громадянство іншої держави.

Громадянин України не може бути вигнаний з її меж, позбавлений громадянства і права на вихід із громадянства України.

Підстави набуття і втрати громадянства України визначаються Конституційним законом про громадянство України.

Стаття 16. Громадянин України не може бути виданий іноземній державі за валютного аналізи, перебігачих міжнародних угодах України.

Стаття 17. Громадянин України держава забезпечує захист і покровительство за її межами.

Стаття 18. Правове становище іноземних громадян і осіб без громадянства, які перебувають на території України, визначається законом у відповідності з нормами міжнародного права і міжнародних угод України.

Стаття 19. Іноземним громадянам та особам без громадянства може бути надана політична притулок.

Порядок і умови надання та позбавлення притулку визначаються законом.

Стаття 20. Кожен, хто перебуває на території України, має поважати і дотримуватися її Конституції та законів.

ГЛАВА 3. ГРОМАДЯНСЬКІ І ПОЛІТИЧНІ ПРАВА

Стаття 21. Кожен громадянин має невід'ємне право на життя. Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя.

Держава захищає життя людини від будь-яких протиправних зазіхань.

Смертна кара до її відміни може застосовуватися відповідно до закону як ви-

світкова міра поновлення за наявності злочинів і лише за виразом суду.

Стаття 22. Кожен громадянин має право на свободу, особисту недоторканість та повагу до її гідності.

Арешт, тримання під вартою або інше обмеження свободи людини в будь-якій формі не допускаються, крім того, як на підставі вмотивованого судового рішення і тільки у випадках та порядку, передбачених законом.

У невідкладних випадках, зумовлених необхідністю примусової або примусової заохоти, уповноважені на те органи можуть затримувати підозрюваних осіб, про що протягом 48 годин повідомляється в суд.

Якщо суд протягом наступних 24 годин не прийме вмотивованого рішення про тримання під вартою, затримана особа негайно звільняється.

Конкретно затриманому чи заарештованому повинно бути негайно і в просямій формі повідомлено про мотиви затримання чи арешту та роз'яснені його права.

Стаття 23. Ніхто не може піддаватися тортурам або жорстокості, такому, що принищує людську гідність, поведінкою чи поведінкою.

Ніхто не може бути без її вільної згоди підданий медичним, науковим чи іншим дослідкам.

Особа, позбавлена волі, має право на гуманне ставлення до себе і на повагу її гідності. Держава відповідає за їхню безпеку в місцях позбавлення волі.

Стаття 24. Кожен громадянин має гарантоване недоторканість житла. Забороняється проникати в житло і законні володіння, проводити в них обшук і огляд, якщо винятки допускаються за рішенням суду. В рішення суду повинні бути чітко зазначені місця проведення обшуків або оглядів, а також перелік осіб чи предметів, які підлягають розшуку чи арешту.

У невідкладних випадках, зумовлених необхідністю переслідування осіб, підозрюваних у злочинах,

(Продовження на 5-й стор.)

5

— 100 —

(Продовження на 6-й стор.).

ПРОЄКТИ У КРАЇНИ

(Продовження.
Початок на 4, 5-й стор.).

Стаття 52. Ніхто не зобов'язаний виконувати явно злочинний розпорядження чи накази кавіт в умовах воєнного чи надзвичайного стану.

За віддання і виконання явно злочинного розпорядження чи наказу наслідки наступлять юридична відповідальність відповідальності фізичних осіб за правопорушення, має індивідуальний характер.

Стаття 53. Юридична відповідальність фізичних осіб за правопорушення, має індивідуальний характер. Ніхто не може бути притягнений до відповідальності за одне і те ж правопорушення.

Стаття 54. Принципи презумпції невинуватості гарантуються.

Підозрюваний, задержуваний під час підслідний не зобов'язаний доводити свою невинуватість; всі сумніви в справі тлумачаться на його користь.

Звинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом.

Підозрюваний, задержуваний під час підслідний вважається невинуватим, поки його обвинувачення не доведено в судовому порядку і встановлено судом винуватим, який набрав чинності.

Ніхто не може бути засуджений інакше, як за вироком суду.

У випадку відміни судового вироку, який несправедливою чи незаконною матеріально і моральною шкодою тим, кому вона завдана.

Стаття 55. Особа не несе відповідальності за відмову давати свідчення щодо себе чи близьких родичів, молоді внаслідок загрози; не несе відповідальності також однієї із подружжя за відмову давати свідчення проти іншого.

Підозрюваний, задержуваний під час підслідний має право на захист, адвоката, а також на іншу необхідну правову допомогу, на ознайомлення з документами зазначення і постанови зазначення, які мають право вимагати очної ставки з особами, які свідчать проти нього, примусово викликає, проведення експертизи, знайомилися з питаннями, поставленими перед експертами, ставили запитання і одержували письмовий висновок на них.

Підозрюваний, задержуваний під час підслідний, встановлений законом.

Стаття 56. Метою пошуку за злочин є не сприяння, а виконання, соціальне перевиховання та запобігання скоєнню злочинів у майбутньому.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина за винятком обмежень, які встановлені вироком суду і законом, що регулює виконання покарання.

Особа, яка відбуває покарання в місцях позбавлення волі, надіється оплачуваною роботою, гарантується соціальний захист, створюються умови для духовного і фізичного розвитку, удосконалення своїх особистості.

Стаття 57. Закон не встановлює або посилює відповідальності особи, не має зворотньої сили.

Ніхто не може нести відповідальності за діяння, які під час їх виконання не аквалася законом правовою порушенням.

Якщо після виникнення пра-

впорочення відповідальності за нього відміняє або пом'якшує новим законом.

Стаття 58. Кожному гарантується право на оскарження в судовому порядку дій органів державної адміністрації, органів місцевого і регіонального самоврядування та об'єднань громадян та службових осіб, які порушують чи обмежують права та свободи людини і громадянина.

Кожній має право на відшкодування за рахунок держави матеріальної і моральної шкоди, завданої незаконними діями органів державної адміністрації, органів місцевого і регіонального самоврядування та об'єднань громадян, які порушують чи обмежують права та свободи людини і громадянина.

Посадовці та службовці органів державної адміністрації, органів місцевого і регіонального самоврядування та об'єднань громадян особисто відповідають за діями, завдані шкодою громадян, у порядку кримінального, адміністративного і цивільного судочинства.

Стаття 59. Кожному гарантується право на кваліфіковану юридичну допомогу, а також на безплатну юридичну допомогу, якщо вона надається безплатно.

Кожній задержаний, в'язень під вартою чи позбавлений у скляній злочини, має право користуватися допомогою адвоката чи іншого захисника його інтересів відповідно до моменту задержання, в'язня під вартою чи позбавлення зазначення Кожній в'язень у виробничих записках своїх інтересів.

ГЛАВА 6. ОСНОВНІ ОБОВ'ЯЗКИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Стаття 60. Кожній зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції і законів України, поважати права і свободи, честь і гідність інших осіб.

Громадянин, який довірено здійснення державних функцій, зобов'язаний виконувати їх дисципліновано, чесно і сумлінно.

Стаття 61. Захист Вітчизни є обов'язком кожного громадянина України.

Стаття 62. Кожній зобов'язаний платити державні податки і збори в порядку, встановленому законом.

Стаття 63. Кожній зобов'язаний зберігати і захищати природу, її багатства, історичні і культурні спадщини, пам'ятки історії і культури.

Розділ III

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО ДЕРЖАВА

ГЛАВА 7. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 64. Держава відповідає за здійснення громадянському суспільству і сприяє свою діяльність на забезпечення рівних можливостей для всіх як основи соціальної справедливості.

Стаття 65. Держава не

арується у справу людини і суспільства.

Держава регулювання суспільних відносин здійснює в межах, визначених цією Конституцією.

Закладаючи влада обмежена засадами конституційного ладу, природних прав людини і свободи людини, принципами міжнародного права.

Виконавці і судова влада, окрім того, обмежені законами.

ГЛАВА 8. ВЛАСНІСТЬ

Стаття 66. Власність в Україні є публічною і приватною.

Публічною власністю є державна і комунальна (муниципальна) власність. Уся інша власність — приватна.

Держава підтримує діяльність функції власності.

Стаття 67. Надра, води, узбережжя, повітряні простори, ліси, заповідники, природні ресурси континентального шельфу і виключної (морської) економічної зони України знаходяться в державній власності.

Стаття 68. Земля може бути у публічній і приватній власності.

Право приватної власності на землю набувається на підставі і в межах, визначених законом, і гарантується державою. Земельні ділянки, що належать громадянам, мають обмежені розміри приватної власності на землю, ступінь закладу, спрямовані на збереження якості й родючості ґрунтів.

Стаття 69. У приватній власності відповідно до закону можуть бути засоби виробництва, інші майнові об'єкти, результати виробничої та інтелектуальної праці.

Стаття 70. В Україні відповідно до закону можуть бути об'єкти права власності індивідуальних фізичних і юридичних осіб, сильних підприємств, а також інших держав і міжнародних організацій.

Стаття 71. Усім власникам гарантується рівний правовий захист.

Власник зобов'язаний відшкодувати матеріальну і моральну шкоду, завдану фізичним і моральним шкодою, а також шкодою, завдану порушенням прав власності.

Стаття 72. Примусове відчуження власності можливе лише за мотивів суспільної необхідності і за умов попереднього і повного відшкодування його ринкової вартості у порядку, встановленому законом.

Примусове відчуження власності за наступним відшкодуванням його вартості допускється лише за умов воєнного чи надзвичайного стану, у разі утримання особливостей та гостроти відповідної ситуації.

Конфіскація майна може мати місце у випадках обмежених вимог, встановлених законом, лише у зв'язку з здійсненням кримінального чи адміністративного правопорушення.

Стаття 73. Права власника можуть бути обмежені лише у випадках і в порядку, встановлених законом. Такі обмеження визначаються положеннями, викладеними в частині другій статті 14 цієї Конституції.

ГЛАВА 9. ПІДПРИЄМНИЦТВО

Стаття 74. Держава гарантує свободу підприємництва, договірні і сумлінної та не-

надмірної конкуренції, становлення економічних передумов для їхнього розвитку, виконуючи для цього економічний механізм регулювання, встановлення валютно-фінансово, податково, цінової, інвестиційної, кредитної політики.

Забезпечується втручання державних органів у безпосередню господарську діяльність підприємств, за винятком випадків введення воєнного чи надзвичайного стану.

Обмеження свободи підприємництва, договорів і конкуренції допускається лише у випадках і в порядку, встановлених в законі, кої умови дотримання положень, викладених у частині другій статті 14 цієї Конституції.

Стаття 75. З метою забезпечення соціальної справедливості підприємництва визнається право трудових колективів брати участь у управлінні підприємствами в формах і межах, встановлених законом.

Стаття 76. Забороняється будьяка монополістична діяльність, яка має на меті або призводить до обмеження чи усунювання конкуренції і в дозволених діючих становищах на Ринку.

Стаття 77. Не допускається підприємницька діяльність членів Національних Зборів України, посадовців державної адміністрації, місцевого і регіонального самоврядування, суду, прокуратури, слідства, державного нотаріату, служби безпеки, органів внутрішніх справ, митних органів і військовослужбовців.

Стаття 78. Наказана захисні інтереси споживачів, якісний контроль за якістю і безпекою продукції, усіх видів обслуговування, забезпечує доступність і вірогідність інформації про якість, якість й асортимент продукції.

ГЛАВА 10. ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА

Стаття 79. Держава здійснює заходи з поліпшення справляння на забезпечення екологічної безпеки шляхом охорони навколишнього середовища, збереження генетичного фонду живої природи.

Стаття 80. Держава здійснює заходи, необхідні для охорони і науково обґрунтованого, раціонального використання земель, водних ресурсів, лісових, водних, повітряних, ґрунтових, інших природних ресурсів, а також організовує відселення людей із зон екологічного лиха, а в разі потреби і їх лікування. Держава здійснює спеціальну переробку і використання вторинної сировини, відходів виробництва та споживання.

Стаття 81. В Україні діє система державного і громадського контролю за станом природного середовища, будівництва, розміщення та діяльності екологічно небезпечних об'єктів, поставлення несекретних продуктів харчування і предметів побуту, за дотриманням умов життя і праці відповідно до вимог міжнародних екологічних стандартів.

Стаття 82. В Україні здійснюється державна, громадська та інша експертна діяльність експертів.

Проведення екологічного експертизи є обов'язковим у процесі заготівельного, про-

ектної, інвестиційної, управлінської, господарської та іншої діяльності, яка впливає на стан навколишнього середовища.

Порядок проведення екологічного експертизи визначається законом.

Стаття 83. Будьякі порушення екологічних стандартів, приховування екологічної інформації, порушення екологічних стандартів є суспільно небезпечними і тягнуть за собою кримінальну відповідальність.

ГЛАВА 11. СІМ'Я

Стаття 84. Держава визнає сім'ю природним, основним соціальним осередком громадянського суспільства, захисте її права.

Стаття 85. Шлюб ґрунтується на добровільній і вільній згоді чоловіка та жінки. Подружжя несе спільну відповідальність за спільними сімейними відносинами.

Стаття 86. Материнство і дитинство є священними. Дитина, ім гарантується правовий захист, матеріальна і моральна підтримка. Держава розробляє і здійснює програми соціальної допомоги молодим, багатодітним і неповним сім'ям.

Діти мають право на соціальний захист дитини, створює умови для її фізичного і духовного розвитку. Будьяке насильство над дітьми і експлуатація передбачаються за законом.

Охорона здоров'я матері дитини забезпечується організацією широкої мережі жіночих консультацій, пологових будинків, санаторіїв, будинків відпочинку для матерів і дітей, дитячих садків, шкіл та інших дитячих установ. Жінкам надаються відпустки за вагітністю і пологах та для догляду за малолітньою дитиною в випадках допомоги по догляду за дітьми. Забороняється застосування праці жінок на важких і шкідливих для здоров'я виробництвах.

Стаття 87. Діти рівні перед законом незалежно від походження, громадянської належності, статі, віку, від того, народжені вони у шлюбі чи поза ним.

Стаття 88. Батьки зобов'язані утримувати, виховувати і розвивати своїх дітей до їх повноліття, а також в інших випадках, передбачених законом.

Батьки, що відмовилися від утримання своїх дітей, зобов'язані сплачувати державі аліменти, встановлені у законі.

Усі турботи, пов'язані з утриманням, вихованням, розвитком дітей, які діти, позбавлені батьківського піклування, покладаються на державу. Держава здійснює спеціальну громадську благодійну діяльність щодо цих дітей.

ГЛАВА 12. ОСВІТА, НАУКА І КУЛЬТУРА

Стаття 89. Держава забезпечує умови для глибокого і всебічного розвитку освіти, науки і культури, освоєння духовної спадщини людства та інших продуктів культури та її приміщення.

Стаття 90. Державна система освіти, науки і культури незалежна від політичних партій, релігійних організацій та інших громадських об'єднань.

(Продовження на 7-й стор.).

(Продовження. Початок
на 4—8-й стор.).

(Продовження на 8-й стор.)

ПРОЄКТИ ЗАКОНІВ

(Проложення). Початок на 4—7-й стор.

Члени Національних Зборів виконують свої функції відповідно до Конституції України. На час виконання своїх повноважень вони звільняються з попередньої роботи. Територіальні мандати членам Національних Зборів та інших виплат, пов'язаних з виконанням їхніх повноважень, а також умови їхньої оплати визначаються Національними Зборами.

Члени Національних Зборів підлягають палаті, до якої вони обрані. 8 разів не можуть бути обрані членами Національних Зборів у зазначених палаті або її органах до тих його обрано, палата може виступити з ініціативою про його відкликання з виборчих.

Члени Національних Зборів зобов'язані з'являтися підпідприємцю діяльності, виконувати іншу оплачувану роботу, крім наукової і викладацької, а також виконувати інші обов'язки пов'язані з діяльністю члена Національних Зборів.

Стаття 131. Члени Національних Зборів мають право виступити на засіданні Національних Зборів і палат у всіх питаннях, які розглядаються, право запити і запитати до будь-яких державних органів і посадових осіб (на ім'я Президента та органів судової влади), вимагати і одержувати від них інформацію, необхідну для здійснення своїх повноважень, а також інші права, визначені цією Конституцією і Конституційним законом про статус члена Національних Зборів України.

Стаття 132. Члени Національних Зборів мають право парламентського незоторнітету.

Вони юридично невідповідальні за висловлювання або висловлювання на Національних Зборах і їхніх органах. Члени Національних Зборів мають право не відповідати на запитання членів парламенту, які довірили їм як Депутатами чи Послами відомості про будь-які факти, а також не повідомляти про них.

Повноваження членів Національних Зборів та їхні права і свободи як громадян України не можуть бути обмежені в разі введення воєнного чи надзвичайного стану.

Члени Національних Зборів мають право бути притягнуті до кримінальної відповідальності, арештовані або піддані будь-яким іншим заходам, що обмежують свободу пересування, право і свободи, а також захочом адміністративного стягнення, що надаються у судочинстві, за винятком випадків, коли вони дійсно згодні на це відповідно палати.

Подання про позбавлення члена Національних Зборів парламентської неприкосновенності вносить до відповідної палати Генеральний прокурор України.

Стаття 133. Повноваження члена Національних Зборів припиняються одночасно з припиненням повноважень палати, до якої його обрано, або в разі його смерті.

Дострокове припинення повноважень члена Національних Зборів за рішенням відповідної палати може бути у випадках:

1) невчинення ним без поважних причин протакти

двох місяців виконати щодо несутимости мандата члена Національних Зборів;

2) складення повноважень за особистою заявою;

3) об'явлення обвинувачення в суді, що набрав чинності;

4) визнання судом члена Національних Зборів недержавним або безіменно відсутнім;

5) втрати громадянства України або вилучу на постійне проживання за межами України.

Рішення палати про дострокове припинення повноважень члена Національних Зборів може бути оскаржено в Конституційний Суд України.

Повноваження члена Національних Зборів припиняються достроково в разі відкликання його виборцями.

Б. ПОВНОВАЖЕННЯ І ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ НАЦІОНАЛЬНИХ ЗБОРІВ

Стаття 134. Національні Збори ухвалюють Конституцію України, зявляють до неї зміни і доповнення. Національні Збори ухвалюють Конституційні закони України, які передбачають статті 15, 109, 122, 130, 174, 191, 201, 203, 223, 228, 238, 241 Конституції.

Стаття 135. Національні Збори ухвалюють закони України. Виключно знайомами України виключаються: 1) громадянства, гарантії цих прав і свобод;

2) громадянство, правосуб'єктність громадянства, статус іноземців і осіб без громадянства;

3) основні обов'язки людини і громадянина;

4) права національних меншин;

5) статус мов;

6) демографія, міграційна політика;

7) принципи бюджетної, фінансової, цінової, кредитної, податкової, інвестиційної політики; засади побудови системи оподаткування;

8) податків, зборів та обов'язків платників; платини податків і об'єкти оподаткування; валюта, проби, вартість і типи національних монет; права і свободи банків;

9) оцінки ваги, міри і часу;

10) принципи та основні напрямки зовнішньої політики, організації оборони, основні керівництва Збройних Сил та їхнього використання.

11) основні організації державної безпеки і забезпечення громадського порядку; 12) принципи повноцінного економічного і митної політики.

13) правовий режим державних кордонів;

14) засади територіального устрою України;

15) основні організації місцевого, регіонального самоврядування, співробітництво регіонів, утворення вільних економічних зон;

16) принципи права використання природних ресурсів, освоєння космічного простору, організації та експлуатації енергетичного, повітряного, морського, річкового, залізничного, автомобільного, трубопроводного транспорту і зв'язку;

17) правовий режим власності, порядок режису між нових прав фізичних і юридичних осіб, порядок оподаткування;

18) основні засади і гарантії підприємництва;

19) екологічна політика, екологічні стандарти;

20) основні соціально-економічні політики, соціально-го захисту, шкільно, сім'ї, материнства і дитинства, охорони здоров'я, виконання, науки, техніки і культури.

21) основні формування і діяльності об'єднань громадян та засобів масової інформації;

22) організації і порядок проведення виборів і референдумів;

23) організації і діяльність Національних Зборів, правовий статус членів Національних Зборів;

24) основні організації і діяльність органів державної виконавчої влади, загальні засади державної служби, здійснення державної статистики та інформатики;

25) кваліфікація злочинів в адміністративних правопорушеннях та виконання покарань за них; амністії;

26) судочинства і судочинства, прокуратури, слідства, адвокатури і нотаріату; виправлення і установа;

27) порядок використання та захисту державного прапора, герба і гімну; статус спортсменів;

28) правовий режим воєнного і надзвичайного стану;

29) встановлення державних митних кордонів і зв'язків.

До виключних повноважень Національних Зборів належать також ухвалення кодексів з усіх галузей законодавства, внесення до них змін і доповнень, глумлення законів.

Національні Збори ухвалюють закони і з інших питань, у тому числі передбачені цією Конституцією.

Стаття 136. Національні Збори ухвалюють:

1) затвердження державного бюджету та звіт про його виконання;

2) затвердження і призначення державних посадових осіб у випадках, передбачених цією Конституцією;

3) затвердження парламентського контролю за виконанням і судовою владою у формах і межах, встановлених цією Конституцією;

4) ухвалення угоди на укладення міжнародних договорів про державні союзи, економічні і військово-політичні союзи і міжнародні організації, державні кордони, а також угоди, які стосуються конституційних прав і свобод людини і громадянина, громадянства чи потребують фінансових витрат держави;

5) ратифікації, денонсації, припинення і анулювання міжнародних договорів.

Національні Збори можуть пропонувати розглядання і слухання з будь-яких питань, що стосуються суспільних інтересів.

Стаття 137. Національні Збори проводять у формі спільних засідань засідання Національних Зборів — Ради Депутатів і Ради Послів, їхніх постійних і тимчасових комісій.

Стаття 138. На спільні засідання Ради Депутатів і Ради Послів збираються для вирішення таких питань:

1) ратифікації і денонсації міжнародних договорів;

2) внесення змін чи доповнень до Конституції і Конституційних законів України;

3) оголошення рішень, прийнятих на асерукарських референдумах;

4) ратифікації, денонсації, припинення і анулювання міжнародних договорів України;

5) призначення виконавчого Президента України; про

лошення акту його обрання і прийняття від нього присяги; прийняття чи відхилення відставки Президента України;

6) оголошення розпуску Національних Зборів як окремої палати, призначення нових членів Національних Зборів на ініціативу членів Національних Зборів чи їхніх палат;

7) ухвалення рішення про проведення референдуму про дострокове припинення повноважень Президента України за виконано не менше 2 мільйонів виборців на ініціативу самих Національних Зборів;

8) призначення і звільнення з посади за поданням Президента Прем'єр-міністра України;

9) заслуховування доповіді Президента про внутрішні і зовнішні становище України;

10) призначення Голови Конституційного Суду України і звільнення з посади Конституційного Суду України;

11) визначення структури та чисельності Збройних Сил України, Національної гвардії України, Служби безпеки, Прикордонних військ України;

12) оголошення стану війни за поданням Президента та звільнення з посади Конституційного Суду України;

13) затвердження указів Президента про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостей, загальну або часткову мобілізацію;

14) повторного розгляду закону, на який було накладено вето Президента; накладення парламентського вето на нормативні укази Президента, які суперечать законам України;

15) заслуховування звітів і пропозицій утворених спільно палатами тимчасових слідчих комісій, обговорення і прийняття рішень з них;

16) затвердження ім'єниту у випадках, передбачених цією Конституцією;

17) прийняття постанов, заяв, декларацій і звернень;

18) заслуховування відповідей на запитання членів Національних Зборів, які розглядаються на їхніх спільних засіданнях;

19) повторного розгляду законпроектів, внесеного на розгляд унесення до Конституції.

Усі інші питання, віднесені до повноважень Національних Зборів, вирішуються, як правило, на розділних засіданнях палат.

Стаття 139. Рада Депутатів і Рада Послів здійснюють повноваження Національних Зборів на засадах рівності і розподілу функцій.

Закони мають бути до свого розгляду будь-яких питань, віднесені до повноважень Національних Зборів, за винятком тих, які віднесені до Конституції належать до виключних повноважень іншої палати.

Стаття 140. До виключних повноважень Ради Депутатів належать:

1) парламентський контроль за виконанням прав і свобод людини і громадянина; призначення Уповноваженого Національних Зборів у разі смерті громадянина (Народного правозахисника);

2) парламентський контроль за діяльністю Національного банку і державного Контрольного Комітету;

3) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

4) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

5) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

6) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

7) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

8) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

9) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

10) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

11) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

12) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

13) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

14) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

15) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

16) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

17) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

18) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

19) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

20) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

21) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

22) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

23) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

24) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

25) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

26) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

27) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

28) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

29) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

30) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

31) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

32) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

33) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

34) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

35) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

36) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

37) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

38) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

39) призначення і звільнення Голови Національного банку, Голови державного Контрольного Комітету;

ПІСЛЯ ЗАКОНІВ

(Продовження. Початок на 4-8-й стор.)

У разі введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях палати збираються у звичайний строк без скликання.

Стаття 144. Засідання палат правомочні в разі наявності не менше двох третин від визначеного Конституцією їхнього складу і проводяться у відповідності до регламентів палат.

Стаття 145. Засідання палати веде її Голова, а у випадках, передбачених Регламентом, інша визначена в ньому особа.

Перше засідання палати здійснює Голова відповідної палати Національних Зборів попереднього скликання. До обрання Голови палати нового скликання її засідання веде обраний палатою Президія засідання.

Спільні засідання палат ведуться по чергові Головою Рад депутатів і Головою Ради Послів відповідно до загального Регламенту Національних Зборів.

Стаття 146. На першому засіданні кожна палата обирає Мандатну і Лічильну комісії.

За поданням відповідних Мандатних комісій кожна палата приймає рішення про визнання повноважень Депутатів і Послів, в разі порушення порядку вибори, про визнання виборів окремих Депутатів і Послів недійсними.

Стаття 147. Спільні, роздільні засідання палат проводяться гласно і відкрито. Для проведення закритого засідання вимагається рішення палат.

Голосування на засіданнях палат є персональним і здійснюється відкрито, якщо інше не визначено цією Конституцією і регламентами.

Стаття 148. Рада Депутатів і Рада Послів ухвалюють акти на засіданнях після їхнього обговорення більшістю голосів від визначеного Конституцією їхнього складу, якщо інше не встановлено в цій Конституції або в регламентах.

На спільних засіданнях палат акти ухвалюються роздільною більшістю голосів.

Стаття 149. Кожна палата обирає із свого складу Голову, заступників Голови, а також голів постійних комісій палати. Рішенням палати вони можуть бути змінені.

Голови палат:

- 1) здійснюють загальне керівництво підготовкою питань, які підлягають розгляду на спільних і роздільних засіданнях палат, підписують акти, ухвалені палатами;
- 2) представляють палату у відносинах з органами та організаціями усередині держави і за її межами;
- 3) формують секретаріат палат і організують їхню роботу;
- 4) розпоряджаються бюджетними асигнуваннями, які виділяються на утримання палати і їхніх функціонування;
- 5) виконують інші функції, передбачені цією Конституцією.

Заступники голів палат виконують за повноваженнями голів палат окремі їхні функції, замінюють голів палат у разі їхньої відсутності або неможливості здійснення ними своїх обов'язків.

Стаття 150. Кожна палата утворює свою Президію у складі Голови палати, який обирає Президій, заступників Голови палати і Секретарів палати. Секретар палати призначається не з числа Депутатів або Послів.

Президія палати є підзвітним палаті робочим органом, який забезпечує співробітництво з іншими органами роботи палати та її органів, здійснює інші повноваження.

Головою Національних Зборів Голова Ради Депутатів єх офіційно (за посадою), а його заступником — Голова Ради Послів.

Голови Національних Зборів представляє Національні Збори поза їхніми межами, виконує інші функції, передбачені цією Конституцією.

Стаття 151. Палати створюють із свого складу постійні комісії.

Постійні комісії ведуть за законопроектні роботи, готують і попередньо розглядають питання, які віднесені до повноважень відповідних палат, здійснюють контроль за виконанням законів та інших актів Національних Зборів і їхніх палат.

Постійні комісії з питань, які віднесені до їхніх повноважень, ухвалюють рішення. Постанови комісій підлягають негайному розгляду відповідними органами, організаціями і посадовими особами з повідомленням про наслідки розгляду.

Палати можуть утворювати, коли визнають за необхідним, тимчасові спеціальні комісії для підготовки і попереднього розгляду питань з своєї компетенції.

Стаття 152. Палати Національних Зборів можуть обирати із свого складу спеціальні або окремі тимчасові слідчі комісії для проведення розслідування з будь-яких конкретних визначених ними питань, що становлять суспільний інтерес.

Рішення палати про утворення тимчасової слідчої комісії визначають її завдання вважається прийнятими, якщо за це проголосувало не менше третини від визначеного Конституцією складу палати.

Тимчасові слідчі комісії здійснюють збір, вивчення та оцінку інформації з ними повноваженнями й обмеженнями, що й органи слідства і судової влади; подають звіти і пропозиції відповідно до складу слідчих чи роздільних засідань палат.

Тимчасові слідчі комісії приймають свою діяльність після прийняття відповідних рішень палатом остаточної рішення щодо проведеного розслідування.

Висновки і пропозиції тимчасових слідчих комісій не є вирішальними для суду.

Стаття 153. Члени Національних Зборів мають право утворювати в палатах парламентські групи для надання допомоги в організації роботи палат і сприяння Депутатам і Послам у здійсненні повноважень, а також для узгодження їхніх позицій у інших питаннях, що стосуються відповідних палат та їхніх органів.

Зареєстровані парламентарії мають право на пропозиції, представлені в органах відповідних палат, на гарантований виступ свого представництва з будь-якого питання, що стосується держави, матеріально-технічне забезпечення їхньої діяльності і допомогу технічного персоналу, а також інші права, визначені законом.

Стаття 154. Повноваження Національних Зборів та їхніх палат починаються з дня відкриття першої сесії Національних Зборів нового скликання.

Повноваження Національних Зборів або однієї з палат можуть бути припинені в порядку саморозпуску або

за рішенням всеукраїнського референдуму, який проводиться на вимогу не менше 2 мільйонів виборців.

Якщо за рішенням всеукраїнського референдуму буде висловлено нездоволя в Національних Зборах чи одній з палат, Національні Збори розпускають свій розпуск чи розпуск відповідної палати. На наступний день виборів нових Національних Зборів чи палати. Новобрані палати мають повноваження на наступний день, виконавчий відповідно в статтях 127 і 128 цієї Конституції.

Стаття 155. Організація роботи Ради Депутатів і Ради Послів визначається їхніми регламентами, які приймаються ними, мають силу закону і набувають чинності з дня їхньої публікації без скріплення підписом Президента.

В. ЗАКОНОДАВЧИЙ

ПРОЦЕС

Стаття 156. Право законодавчої ініціативи у Національних Зборах належить народу України, Депутатам і Послам палат Національних Зборів, їхнім Президіям і постійним комісіям, Президенту України, Верховній Раді Республіки.

Члени Національних Зборів, Президія і постійні комісії палат здійснюють законодавчу діяльність шляхом внесення у свої палати пропозицій про підготовку законопроектів чи текстів відповідних законопроектів, а також змін і доповнень до них.

Стаття 157. Карод здійснює законодавчу ініціативу шляхом внесення до Національних Зборів законопроектів, який розглядається у пріоритетному порядку.

Законопроект вноситься від імені не менше 300 тисяч виборців.

Законопроект про зміни та доповнення Конституції розглядається від імені не менше 2 мільйонів виборців.

Порядок здійснення законодавчої ініціативи народом регулюється законом.

Стаття 158. Законопроекти подаються до Президії палат, поширюються серед членів палати і після певного обговорення у відповідних постійних або тимчасових спеціальних комісіях.

Попередньо розглянуті комісіями законопроекти подаються на розгляд палат. Розгляд законопроектів у палаті організовується у такій формі, щоб з'ясувати дієве волевиявлення більшості її членів.

Розгляд і прийняття законопроектів палатою передається:

- 1) на скликання основних положень у принцип;
- 2) схвалення повністю і в цілому.

Стаття 159. Закон після його обговорення і голосування повністю і в цілому вважається ухваленим, якщо за нього проголосувала більшість членів палати, що Конституцією складу кожної палати, якщо інше не передбачено цією Конституцією.

Стаття 160. Законопроект, який стосується фінансових витрат, вноситься на розгляд палат за умови, що до нього додаються необхідні розрахунки. Підлягає контролюючому комітету з контролювання відповідної політичної комісії про шляхи їхньої роботи.

В окремих випадках, якщо потрібне нових або додаткових витрат, мають бу-

ти визначені шляхи їхнього покривання.

Стаття 161. Проект закону після ухвалення в цілому однією палатою передається відразу на розгляд іншої палати. У разі схвалення законопроектів в цілому цією палатою або відсутності про- до нього її заперечень (вето) протягом місяця, закон вважається прийнятим Національними Зборами.

Бето палати щодо законопроектів приймається тією ж більшістю голосів, що вимагається для прийняття відповідного законопроекту в цілому.

У разі схвалення палатою законопроекту в цілому, але з внесенням до нього змін чи доповнень, він відразу повертається в палату, яка ухвалила його першою. Згодом з такими змінами чи доповненнями палата, яка ухвалила за закон першою, означає прийняття закону Національними Зборами.

Для усунення розбіжностей між виниклими законами при розгляді законопроектів, на паритетних засадах утворюється погоджувальна комісія палат. Якщо ж спільного засідання палат законопроект не буде ухвалений, він вважається відхиленим Національними Зборами.

У разі виникнення розбіжностей між палатами при розгляді бюджетно-фінансових питань, питань територіального устрою, демографічної та міграційної політики погоджувальна комісія не утворюється. Остаточне рішення з питань фінансової діяльності ухвалюється повторним голосуванням Радою Депутатів, в разі питань територіального устрою, демографічної та міграційної політики — Радою Послів.

Стаття 162. Ратифікація, денонсація, припинення чи аннуляція міжнародних договорів здійснюється шляхом прийняття відповідного рішення, якщо інше не передбачене в самому договорі.

Проект закону про ратифікацію, денонсацію, припинення чи аннуляцію міжнародних договорів розглядається Радою Послів, обговорюється і ухвалюється в загальному порядку.

Стаття 163. Закон підписується Головою палат Національних Зборів і відразу передається його Президії.

Після прийняття закону, прийнятого в цілому, закон, прийнятий в цілому, скріплюється його підписом та офіційно публікується протягом 15 днів, після отримання закритого. До закінчення цього терміну Президент може скористатися своїм правом вето і повернути закон зі своїми зауваженнями.

Національні Збори для повторного розгляду.

Якщо щодня час повторного розгляду закон буде прийнятий більшістю голосів, а встановленого Конституцією складу кожної палати (варіант: двома третинами). Президент повинен його підписати і опублікувати протягом 10 днів.

У разі, коли Президент протягом встановленого терміну не повернув закон на повторний розгляд, закон вважається скріпленим Президентом.

Якщо Президент подає нескріплений ним закон з мотівом його неконституційності до Конституційного Суду, закон, прийнятий для скріплення, який законом терміново продовжується.

Закон, акти палат, які не підлягають скріпленню Президентом, публікуються відповідними палатами.

Президент застосовує право вето після закінчення сесії Національних Зборів, має бути надано скликання позачергової сесії для повторного розгляду закону.

Стаття 164. За рішенням Національних Зборів, якщо ініціатива з їхніх палат закон до його скріплення Президентом може бути внесений на всеукраїнський референдум. Закон, ухвалений на всеукраїнському референдумі, скріплюється Президентом не підлягає.

Стаття 165. Зміни, доповнення чи скасування законів та їхнє тлумачення здійснюють у тому ж порядку, як і закони.

Стаття 166. Закон набуває чинності після 10 днів з моменту його опублікування, якщо інше не передбачено самим законом, але не раніше дня його опублікування.

Г. БЮДЖЕТ ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ

Стаття 167. Національні Збори здійснюють виключні повноваження про розподіл доходів між місцевими, державними і державній власності і є державною казною.

Правовий режим державної майна визначається законом.

Оперативне управління державним майном на основі законів, прийнятих згідно з визначеною владою, здійснюють органи державної влади.

Матеріальний контроль за державним майном здійснюють Національні Збори.

Стаття 168. Державний бюджет України складається з прибутку і видатків держави.

Промутки і видатки держави мають бути конкретними, визначеними і збалансованими.

У законі про державний бюджет не можуть бути віднесені до державних видатків, які були передбачені іншими чинними законами.

Національні Збори можуть здійснити нове обчислення державних прибутків, а також зміни попередніх і визначити нові висвітлення на поточний бюджетний рік у відповідному бюджеті.

Закон про державний бюджет не може бути передбачений державним бюджетом, є порушенням закону.

Закон встановлює граничний розмір бюджетного дефіциту. Після досягнення цього дефіциту за рахунок емісії недостатнє без дозволу Національних Зборів.

У разі прийняття Національними Зборами державного бюджету, який не містить видатків над прибутками в Законі про державний бюджет передбачається державний бюджетний дефіцит. Закон про державний бюджет не може встановлювати нові податки, збори та інші платежі, не передбачені відповідним законом.

Національні Збори у разі ухвалення рішень економічного розвитку різних регіонів України, їхнього природного потенціалу, екологічного і демографічного стану визначають закладати принципи формування і здійснення місцевих і регіональних бюджетів.

(Продовження на 10-8 стор.)

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

(Продовження. Початок
ли 4—10-й стор.)

Особа, усунена з посади Президента, підлягає відповідальності за скоєний злочин у загальному порядку.

Стаття 186. У разі смерті, дострокового припинення повноважень Президента або усунення його з посади відповідно до статей 183 і 188 цієї Конституції виконавчі обов'язки Президента на період до обрання і вступу на посаду нового Президента за рішенням Національних Зборів понаслідатся на Прем'єр-міністра України. Обрання нового Президента має відбуватися не пізніше, ніж за 90 днів від дня вжиття ванації. Новообраний Президент має повноваження на термін, визначений у статті 175 Конституції.

Б. КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Стаття 180. Кабінет міністрів (уряд) України відраховується Президенту, перед ним відповідальний і в своїй діяльності керується його програмою і рішеннями.

До складу Кабінету міністрів входить Прем'єр-міністр, заступники Прем'єр-міністра, міністри, а також інші посадові особи, визначені Президентом.

Очолює Кабінет міністрів Прем'єр-міністр України. Прем'єр-міністр за посадою є заступником Президента.

Стаття 181. Прем'єр-міністр здійснює безпосереднє керівництво Кабінетом міністрів та його апаратом, контролює координацію діяльності міністрів та інших органів виконавчої влади.

Прем'єр-міністр відповідає за своїми повноваженнями за підписом Президентом, йому підпорядковані і підзвітні.

Повноваження і порядок діяльності Кабінету міністрів визначені Конституційним законом.

Стаття 182. Припинення повноважень Президента тягне за собою відставку уряду.

Уряд, який ще у відставці, продовжує виконувати свої повноваження до формування нового уряду.

Стаття 193. Міністри і керівники інших центральних органів виконавчої влади здійснюють керівництво довіреними сферами управління і несуть відповідальність перед Президентом за своїми повноваженнями за підписом Президента.

Міністри і керівники інших центральних органів виконавчої влади на основі і на виконання Конституції і законів України, а також указів Президента в межах своїх повноважень видають накази та інші акти.

Міністр, керівник іншого центрального органу виконавчої влади, діяльність якого визначена законами Зборів або однією із палат незалежально, підлягає відповідно до посади у відставці.

Члени Уряду та керівники інших центральних органів виконавчої влади мають право бути учасниками засідань Національних Зборів, дають відповіді на них на засіданні Національ-

них Зборів чи їхніх палат не пізніше як у двадцятиденний термін.

Стаття 194. На посадах осіб Кабінету міністрів та інших органів державної виконавчої влади поширюється вимога несутимості, як і встановлено статтею 208 цієї Конституції.

В. МІСЦЕВІ ОРГАНИ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Стаття 185. Місцевими органами державної виконавчої влади є обласні (земельні) і районні уряди.

Стаття 186. Обласні (земельні) районні уряди, у межах своїх повноважень впроваджують у життя Конституцію, закони й укази Президента, інші акти законодавчої і виконавчої влади, забезпечують дотримання правопорядку, захист прав і свобод громадян, контролюють і координують діяльність підприємств, установ й організацій, органів місцевого і регіонального самоврядування, а також місцевих державних органів, які безпосередньо підпорядковані міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади, здійснюють інші функції державного управління відповідно територію.

Обласні (земельні) і районні уряди не мають права виступати з ініціативою, належать до відання органів місцевого і регіонального самоврядування.

Стаття 187. Обласні (земельні) і районні уряди очолюються головами обласних урядів, які здійснюють свої повноваження на засадах одноособистості і персональної відповідальності.

Голова обласної (земельної) уряду призначається і звільняється з посади Президентом.

Голова районної уряду призначається і звільняється з посади голови обласної (земельної) уряду з наступним затвердженням Президентом.

Голови обласних (земельних) і районних урядів призначаються і звільняються Президентом. Голови обласних (земельних) і районних урядів призначаються Президентом, вони підлягають звільненню до досягнення віку судді без його згоди може бути звільнений з посади лише за підставою і в порядку, визначених у Конституційному законі.

Держава забезпечує належні умови роботи судів і суддів.

Стаття 208. Судді не можуть бути членами політичних партій, рухів, професійних спілок, брати участь у політичній діяльності, мати будь-який представницький мандат, виконувати інші посади, пов'язані з обов'язком наукової і винахідливої у вільній від роботи час, інші вимоги несутимості посади суддів визначені законом.

Стаття 209. Судді призначаються безстроково. Місцеві суди складаються з загальних і господарських суддів, крім випадків, передбачених статтями 140 і 141 Конституції, призначаються Радою Посудів за результатами конкурсу.

Судді, які вперше призначаються конкурсом, призначаються терміном на п'ять років.

Стаття 210. Для проведення конкурсу на заміщення посад місцевих суддів загальних і господарських суддів, а також для

яльності та джерела фінансування обласних (земельних) і районних органів виконавчої влади визначені Конституційним законом.

ГЛАВА 21. СУДОВА ВЛАДА

А. ОРГАНИ

ПРАВОСУДДЯ

Стаття 202. Правосуддя здійснюється виключно судами у формах конституційного, цивільного, кримінального та адміністративного судочинства. Присвоєння функцій правосуддя будь-яким іншим, а також делегування цих функцій не допускається.

Правосуддя здійснюється від імені України.

Стаття 203. Судову систему України складають Конституційний суд України, загальні і господарські суди.

Створення надзвичайних та особливих судів, а також спеціальних позасудових органів, наділених судовою владою, забороняється.

Організація, порядок діяльності і повноваження судів визначені Конституційним законом.

Стаття 204. Конституційний суд України здійснює правосуддя у межах, визначених Конституцією.

Стаття 205. Правосуддя в цивільних, адміністративних і кримінальних справах здійснюється загальними судами, місцевими (окружними), місцевими, обласними (земельними) судами, Верховним судом Республіки Крим і Верховним судом України.

Судовий нагляд за діяльністю загальних судів здійснює Верховний Суд України.

Стаття 206. Вирішення господарських спорів здійснюється обласними (земельними) господарськими судами, Київським міським господарським судом, Господарським судом Республіки Крим.

Стаття 207. Судді незалежні і підпорядковані тільки Конституції і закону.

Недостатність суддів гарантується законом.

Судді незмінювані. В разі загибелі віну, встановленою законом, вони йдуть у відставку. До досягнення віку судді без його згоди може бути звільнений з посади лише за підставою і в порядку, визначених у Конституційному законі.

Держава забезпечує належні умови роботи судів і суддів.

Стаття 208. Судді не можуть бути членами політичних партій, рухів, професійних спілок, брати участь у політичній діяльності, мати будь-який представницький мандат, виконувати інші посади, пов'язані з обов'язком наукової і винахідливої у вільній від роботи час, інші вимоги несутимості посади суддів визначені законом.

Стаття 209. Судді призначаються безстроково. Місцеві суди складаються з загальних і господарських суддів, крім випадків, передбачених статтями 140 і 141 Конституції, призначаються Радою Посудів за результатами конкурсу.

Судді, які вперше призначаються конкурсом, призначаються терміном на п'ять років.

Стаття 210. Для проведення конкурсу на заміщення посад місцевих суддів загальних і господарських суддів, а також для

розрад підняти про проходження судової служби, накладання дисциплінарних санкцій на суддів та припинення їхніх повноважень. Рада Посудів створює Вищу атестаційну і дисциплінарну комісії судів із числа суддів та інших фахівців у галузі права.

Закон визначає повноваження, порядок роботи та повноваження Вищої атестаційної і дисциплінарної комісії судів.

Стаття 211. Правосуддя здійснюється колегіально і суддею одноособисто.

Колегіальність правосуддя забезпечується через розгляд справ колегією суддів і судом присяжних.

Підсудність справ судам, порядок визначення і залучення присяжних до здійснення правосуддя визначаються законом.

Стаття 212. Розгляд справ у всіх судах усний і відкритий. Слухання справи в закритому засіданні допускається з дозволених усіх прав судочинства лише у випадках, коли суд вирішив, що публічність розгляду може завдати шкоди інтересам правосуддя, професійної або неморальної теменці, які фактично особистості чи сімейного життя громадян.

Стаття 213. Судочинство здійснюється на засадах змагальності, рівності сторін, рівності сторін.

Стаття 214. Судочинство проводиться державною мовою або національною мовою області, на території якої знаходиться місце, де відбувається розгляд справи, а також мовою, якою судді виступають у суді рішучею.

Стаття 215. Ніхто не може бути позбавлений права на розгляд справи в тому суді, який визначений законом.

Стаття 216. Судове рішення повинно бути змотивованим, неупередженим і ґрунтованим на особисто розглянутих та об'єктивно доведених фактах й оголошене публічно.

Судове рішення суду першої інстанції може бути оскаржено в касаційному порядку.

Стаття 217. Судді не повинні застосовувати закон або його окремі положення, що не відповідає Конституції.

Якщо суд під час розгляду конкретної справи дійде висновку, що закон або його окремі положення, що належало застосувати, він зупиняє провадження у справі і вносить до Конституційного Суду подання про визнання цього закону або його окремих положень неконституційними.

Стаття 218. Судові рішення, що набули чинності, виконуються органами державної влади, підприємствами, установами й організаціями, органами місцевого і регіонального самоврядування, громадяни та інші особи, посадовці та інші особи і підлягають виконанню (в тому числі і в примусовому порядку) на всій території України.

Стаття 219. Матеріальна та моральна шина, заповідання виконання судової помилки чи незаконних рішень суду, прокуратори, дізнавачі і слідства, має бути державним відповідно до закону.

Б. ПРОКУРАТУРА

Стаття 220. На Генерального прокурора України і прокурорів закладено основні прокурорські повноваження:

1) нагляд за дотриманням законів органами державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування, при здійсненні ними актів, які стосуються інтересів держави;

2) нагляд за дотриманням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання і попереднє розслідування;

3) досудове розслідування кримінальних справ у випадках, передбачених законом;

4) підтримування державного обвинувачення в суді.

5) нагляд за дотриманням законів органами, які виступають на засіданнях примусового характеру;

6) захист майнових та інших інтересів держави.

Стаття 221. Генеральний Прокурор України призначається Радою Посудів за поданням Голови Ради Посудів строком на 5 років. Прокурорів областей (земель), районів (округів) і міст призначає Конституційний Суд України строком на 5 років.

Прокурор Республіки Крим призначається Генеральним Прокурором за поданням Верховної Ради Республіки Крим. У разі неможливості протягом трьох місяців згодити між Генеральним Прокурором України та Верховною Радою Республіки Крим кандидатуру призначення прокурора Республіки Крим вирішує Рада Посудів Національних Зборів України за поданнями альтернативних кандидатів Верховною Радою Республіки Крим і Генеральним Прокурором України.

Стаття 222. Прокурор має право вимагати від підприємств, установ, організацій і службових осіб документів і достовірну інформацію, необхідну для виконання ним своїх повноважень.

Стаття 223. На прокурорів й інших посадових осіб прокуратури поширюються акти несутимості, як і встановлено статтею 208 цієї Конституції.

Організація, повноваження і порядок діяльності прокуратури України визначені Конституційним законом.

Розділ VI

МІСЦЕВЕ РЕГІОНАЛЬНЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Стаття 224. Місцеве самоврядування здійснюється населенням міст, селищ і сіл (територіальними громадами) безпосередньо або через обрані ним органи.

Система місцевого самоврядування включає місця, селища і сіл Радні, місцеві референдуми та інші форми територіального самоврядування населення.

(Продовження на 12-й стор.)

ОСНОВНИЙ ЗАКОН УКРАЇНИ

(Продовження. Початок на 4—11-й стор.)

Органи місцевого самоврядування є місцями, селищами, сільськими Радами.

Міські, селищні і сільські Ради наділяються компетенцією, виваженою за законом або договором, у межах своєї компетенції органи місцевого самоврядування діють самостійно.

Стаття 225. Міські, селищні і сільські Ради складаються із радників, які обираються терміном на 5 років на основі загального, рівного і прямого виборчого права при таємному голосуванні, вільному і рівноправному ануусенні кандидатів.

Радники є відповідальними за певну сферу самоврядування відповідної територіальної громади.

Очолює міську, селищну, сільську Раду голова, який обирається радниками або безпосередньо виборцями.

Голова Ради є одностайно головою відповідної територіальної громади.

Стаття 226. Міські, селищні і сільські Ради здійснюють своїх повноважень створюють необхідні виняткові органи, які очолюють відповідні радники.

Стаття 227. Міські, селищні і сільські Ради у межах своїх повноважень розпоряджуються, затверджують і виконують бюджетні відповідності на селенні пунктах, встановлюють передаток за законом місцеві податки і збори, здійснюють управління і розпоряджаються комунальним власністю, керують іншими дітями, що випливають з колективних потреб відповідної територіальної громади.

Відносини місцевих Рад з підприємствами, організаціями та установами, господарствами та іншими організаціями й особами, майно яких не належить до комунальної власності, будуються на підставі договірних основ.

У порядку і в межах, встановлених законом, органи місцевого самоврядування можуть здійснювати делеговані їм повноваження державної адміністрації.

Стаття 228. Регіональне самоврядування здійснюється насамперед в межах областей (земель) і районів безпосередньо шляхом регіональних зборів шляхом чергових обласних (земельних) і районних Рад.

Обласні (земельні) і районні Ради складаються із радників, які обираються терміном на 5 років місцями, селищами і сільськими Радами.

Варіант: Радники обласних (земельних) і районних Рад обираються виборцями областей (земель) і районів терміном на 5 років.

Стаття 229. Обласні (земельні) і районні Ради здійснюють нормотворчу, виконавчу, контрольну, координаційну та іншу діяльність у сфері, в межах визначених Конституційним законом.

Стаття 230. Очолює обласну (земельну), районну Раду її голова.

Голови обласних (земельних) і районних Рад обираються радниками з числа тих радників на термін повноважень Рад.

Голови обласних (земельних) і районних Рад організують роботу Рад, їхніх органів і радників, забезпечують виконання ухвалених рішень, представляють Ради у відносинах з державними органами, об'єднаннями громадян, органами місцевого самоврядування, підприємствами, організаціями, установами і підприємствами, також узовнішніх відносинах.

Стаття 231. Обласні (земельні), районні, міські, селищні і сільські Ради ухвалюють рішення.

Рішення обласних (земельних), районних, міських, селищних і сільських Рад не повинні суперечити Конституції, законам України, іншим правовим актам і економічним для виконання на відповідній території.

Рішення обласних (земельних), районних, міських, селищних і сільських Рад порушують Конституцію, закон України чи інші правові акти, призначаються головами обласних (земельних) і районних Рад до прийняття рішення відповідним судом.

Стаття 232. Повноваження органи місцевого і регіонального самоврядування можуть бути припинені державними органами зборів за поданням Президента, якщо ці органи порушують Конституцію, закон України і закон Президента України. Порядок дострокового припинення повноважень органів місцевого і регіонального самоврядування визначається законом.

Стаття 233. Повноваження органи місцевого самоврядування міста Києва визначаються Законом про столицю України — місто Київ.

Розділ VII ДЕРЖАВНА ОБОРОНА І БЕЗПЕКА

Стаття 234. Оборона України, збройний захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Загальне керівництво Збройними Силами здійснюється Національними Зборами, Президентом і Радою національної оборони України.

Збройні Сили здійснюється Міністром оборони України.

Структура Збройних Сил, їхня чисельність, озброєння, економічне, фінансове та матеріально-технічне забезпечення визначаються законом.

Стаття 235. Питання використання Збройних Сил для захисту законів, пов'язаних з обороною держави, вирішуються Національними Зборами.

Стаття 236. Рада національної оборони створюється Президентом. Вона є вищим державним органом колегіального керівництва питаннями оборони і безпеки України.

Рада національної оборони утворюється з метою вироблення воєнної доктрини України у сфері оборони і державної безпеки, здійснює контроль за виконанням завдань державою щодо підтримки обороноздатності України.

Рада національної оборони у своїй діяльності підзвітна Національним Зборам.

Повноваження, сіла, організація і порядок діяльності Ради національної оборони визначаються Конституційним законом.

Стаття 237. Національна гвардія України є державним військовим формуванням, покликаним захищати суверенітет України. її територіальну цілісність, її також у зв'язку з особистістю громадян, їхні конституційні права і свободи від аномічних посідачів і інших антигромадських дій.

Національна гвардія підпорядкована Президенту. Безпосередньо керівництво Національною гвардією здійснюється її командувачем.

Стаття 238. Збройні Сили, Національна гвардія, Служба безпеки та органи внутрішніх справ не можуть бути використані будь-яким з метою посягання на конституційну діяльність і усунення законних обмежень організації для протязісного обмеження прав і свобод громадян, а також в інших цілях, які не відповідають цій Конституції.

Розділ VIII ОХОРОНА КОНСТИТУЦІЇ

Стаття 239. Питання про відповідність (конституційності) законів та інших правових актів Конституції України вирішує Конституційний Суд України.

Стаття 240. Конституційний Суд України складається з Голови, двох заступників Голови та 22 членів Конституційного Суду.

До складу Конституційного Суду може бути обраним громадянин України, який має право голосу, досяг давнього обрання не менше 40 років, є кваліфікованим юристом, має стаж практичної, наукової або педагогічної роботи в галузі права не менше 10 років.

Голова Конституційного Суду призначається таким голосуванням на спільному засіданні Рад Депутатів і Ради Послів Національних Зборів.

Кандидатури на посаду Голови Конституційного Суду вносять у Національні Збори спільно Голова Національних Зборів і Президент. У разі коли Голова Національних Зборів і Президент не дійдуть згоди щодо кандидатур на посаду Голови Конституційного Суду, запропоновані ними кандидатури вносяться у Національні Збори як альтернативи.

Заступників Голови і членів Конституційного Суду в однокільній кількості — 1 заступник Голови і 1 член Конституційного Суду — призначаються в індивідуальному порядку таким голосуванням на роздільних засіданнях Рад Депутатів і Рад Послів Національних Зборів.

Кандидатури на посади заступників Голови Конституційного Суду вносять у Рад Депутатів і Рад Послів спільно з Президентом відповідно Голова Рад Депутатів або Голова Рад Послів. У разі коли Президент і Голова Рад Депутатів чи Голова Рад Послів не дійдуть згоди щодо кандидатур на посади заступників Голови Конституційного Суду, запропо-

новані ними кандидатури вносяться відповідно у Рад Депутатів чи Рад Послів як альтернативи.

Кандидатури на посади членів Конституційного Суду пропонуються Головами Рад Депутатів і Рад Послів. Голова Верховного Суду, Голова Вишого господарського суду, Генерального Прокурора, Уповноваженого Національних Зборів у справах людини, Верховний Радний публічний Крим, обласних (земельних) Рад, а також загальні суди у випадку, передбаченому статтею 217 цієї Конституції.

Стаття 241. Судді Конституційного Суду призначаються в своїх особистих і незалежних і підкорюються тільки Конституції України.

На суддів Конституційного Суду поширюються вимоги неспроможності їхніх посад, які встановлені статтею 208 цієї Конституції.

Судді Конституційного Суду користуються парламентською недоторканістю, встановленою статтею 132 цієї Конституції.

Судді Конституційного Суду при вступі на посаду приносять присягу перед Національними Зборами присягу такого змісту: «Урочисто присягаю чесно і сумлінно виконувати свої обов'язки судді Конституційного Суду України, охороняти Конституцію України, забезпечувати її верховенство, поважати і захищати права і свободи людини і громадянства».

Стаття 242. Повноваження судді Конституційного Суду припиняються після закінчення терміну повноважень. До призначення нового судді він не може виконувати своїх обов'язків, але не більше 4 місяців.

Повноваження судді Конституційного Суду припиняються достроково у зв'язку з:

- а) його проханням про відставку;
- б) втратою громадянства України або виїздом на постійне проживання за межі України;
- в) станом здоров'я, який перешкоджає виконанню ним своїх обов'язків;
- г) досягненню граничного віку, встановленого законом;
- д) порушенням ним вимог неспроможності, які встановлені статтями 77 і 208 цієї Конституції;
- ж) порушенням присяги;
- з) усуненням з посади в порядку імпічменту.

Рішення про дострокове припинення повноважень судді Конституційного Суду ухвалюють Національні Збори.

Стаття 243. Конституційний Суд розглядає справи про відповідність Конституції (конституційності):

- 1) чинних законів та інших актів Національних Зборів і їхніх палат;
- 2) Конституції та законів Республіки Крим;
- 3) указів Президента;
- 4) актів міністрів та інших керівників центральних органів виконавчої влади України;
- 5) актів голів обласних (земельних), районних і міських управ;
- 6) актів місцевого і регіонального самоврядування

Ці справи розглядаються за поданням Президента, Голови Рад Депутатів, Голови Рад Послів, не менше однієї п'ятої від загального складу Рад Депутатів чи Рад Послів, Голови Верховного Суду, Голови Вишого господарського суду, Генерального Прокурора, Уповноваженого Національних Зборів у справах людини, Верховний Радний публічний Крим, обласних (земельних) Рад, а також загальні суди у випадку, передбаченому статтею 217 цієї Конституції.

Конституційний Суд розглядає справи про конституційність законів та інших правових актів за вимогою громадянства, якщо справа, з приводу якої він скарги, розглядається загальними судами і по ній прийнято остаточне судові рішення і якщо він вважає, що закон чи інший правовий акт, який було застосовано при вирішенні цієї справи, суперечить Конституції. Скарги громадян подаються до Конституційного Суду через Уповноваженого Національних Зборів у правах людини.

З питань, визначених цією статтею, Конституційний Суд ухвалює рішення, які є обов'язковими на всій території України для законодавчих, виконавчих і судових органів, органів місцевого і регіонального самоврядування, посадових осіб, громадян та їхніх об'єднань.

Стаття 244. За поданням Національних Зборів і їхніх палат Конституційний Суд дає висновок про:

- 1) відповідність Конституції міжнародних договорів України, внесених у Національні Збори для ратифікації;
- 2) межі компетенції органів законодавчої і виконавчої влади України, державних органів виконавчої влади Республіки Крим, органів державної влади, місцевого і регіонального самоврядування в разі виникнення відповідних спорів між ними;
- 3) дотримання Конституції України Президентом;
- 4) дотримання Конституції України Прем'єр-Містром, іншими посадовими особами яких забезпечується, призначаються Національними Зборами та їхніми палатами (за винятком судді Конституційного Суду);
- 5) діяльність мандатів членів Національних Зборів у спірних випадках.

Конституційний Суд дає висновок і з інших питань, визначених цією Конституцією.

Стаття 245. Питання, віднесені до відання Конституційного Суду, вирішуються на його пленарних засіданнях і засіданнях колегій. Колегії Конституційного Суду утворюються Головою Конституційного Суду у складі трьох суддів.

На пленарному засіданні Конституційного Суду розглядаються справи з питань, визначених у пунктах 1, 2, 3 статті 243, пунктів 1, 2, 3 статті 244 цієї Конституції. На засіданнях колегій Кон-

(Продовження на 13-й стор.).

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

(Продовження. Початок на 4-12-й стор.)

ституційного Суду розглядаються справи за питання, визначені у пунктах 4, 5, 6 і частині 3 статті 243, пунктах 4 і 5 статті 244 цієї Конституції.

Стаття 246. Рішення і висновки Конституційного суду ухвалюються більшістю голосів засідання більшої частини засідань, а на пленарному засіданні більшістю голосів від встановленого цією Конституцією загального складу суду, а на засіданні колегії — більшістю членів колегії.

Засідання Конституційного Суду правомочне, якщо присутні не менше $\frac{2}{3}$ складу Суду.

Утримання суддів від голосування при ухваленні рішень і висновків забороняється.

Стаття 247. Рішення і висновки ухвалені на пленарному засіданні Конституційного Суду, є остаточними.

Рішення і висновки, ухвалені на засіданні колегії, за поданням Голови Конституційного Суду можуть бути перелічені на пленарному засіданні Конституційного Суду.

Стаття 248. Закони та інші правові акти за рішенням Конституційного Суду визнаються неконституційними повністю або в певній частині, якщо була порушена не менше цією Конституцією процедура їхнього розгляду, ухвалення або надання чинності.

Рішення Конституційного Суду про невідповідність закону чи інших нормативних актів або їхніх окремих положень Конституції, законам чи іншим актам укладеним і ратифікованим міжнародним угодям України, припиняє чинність цих актів з моменту введення їх в дію, якщо вони введені в дію після дня початку конституційного Судом судочинства, а тих, що введені в дію до дня початку здійснення Конституційним Судом судочинства, — а дня прийняття Конституційним Судом цього рішення.

Правовідносини, які виникли внаслідок ісправчого акту, регулюються органами, який прийняв такий акт, а в разі неспроможності за його клопотанням компетентним виконавчим органом.

Матеріальна і моральна шкода, завдані фізичним і юридичним особам неконституційними актами і діями, відшкодовується державою.

Стаття 249. Компетенція Конституційного Суду не поширюється на судочину, акти органів дізнання, попереднього розслідування і прокуратури з конкретних справ.

Розділ IX ДЕРЖАВНИ СИМВОЛИ

Стаття 250. Символами державності України є герб, прапор і гімн.

Стаття 251. Державним гербом України є тризуб золотого барви на синьому тлі.

Стаття 252. Державним прапором України є прямокутне полотнище, яке складається з двох рівношорних горизонтально розташованих смуг: верхньої — синього кольору, нижньої — жовтого

колюру, які символізують чисте небо і хвилю лани, з зображенням тризуба золотого барви у верхній частині, на відстані однієї третини від дерева.

Синьовидишення шарпани на відстані його довжини — 2:3.

Стаття 253. Державним гімном України є мелодія національного гімну «Шле немерта України».

Стаття 254. Столицею України є місто Київ.

Стаття 255. Національним святом України є День Незалежності — 24 серпня 1991 року.

Розділ X

ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО КОНСТИТУЦІЇ І КОНСТИТУЦІЙНИХ ЗАКОНІВ

Стаття 256. Зміни і доповнення до Конституції можуть вноситися за ініціативою не менше однієї третини складу колегії палати Національних Зборів або у порядку народлої ініціативи, підтриманої підписами не менше двох мільйонів виборців.

Закон про внесення зміни і доповнень до Конституції а порядку здійснення народлої ініціативи приймається всеукраїнським референдумом.

Закон про внесення зміни і доповнень до Конституції у порядку здійснення народлої ініціативи приймається парламентською ініціативою більшістю голосів засідання Національних Зборів, не менше ніж двома третинами голосів від встановленого Конституцією складу колегії палати.

Стаття 257. Не можуть бути внесені зміни і доповнення до Конституції, якщо вони спрямовані проти національної незалежності і територіальної цілісності України, на зміну конституційного ладу, обмеження закріплених Конституцією форм властості, проти прав людини або прийнятих в умовах надзвичайного стану.

Закон про внесення зміни і доповнень до Конституції не підлягає співріпленню Президентом.

Стаття 258. Закони, які у цій Конституції іменуються конституційними, приймаються більшістю голосів засідання не менше ніж двома третинами голосів від встановленого Конституцією складу колегії палати Національних Зборів.

Конституційні закони можуть бути прийняті за умови, що доповнені при наявності висновку Конституційного Суду про конституційність проектів цих законів, зміна цих доповнень до них.

Конституційні закони, зміни і доповнення до них не підлягають співріпленню Президентом.

ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Закони, посилаюні на які містяться в Конституції України, мають бути прийняті протягом року після набрання ними чинності. Якщо такі закони були прийняті раніше, вони до їх перегляду протягом вказаного

строку застосовуються в частині, що не суперечить цій Конституції.

Інші закони та нормативні акти мають бути приведені у відповідність до Конституції України протягом одного року з моменту набрання ними чинності. До цього вони можуть застосовуватися в частині, що не суперечить Конституції України.

Стаття 2. Норми цієї Конституції норми національної і безпосередньо регулюють відносини у разі відсутності відповідного закону.

Стаття 3. Територіальний устрій України залишається незмінним до вичерпання рішення питання про перехід до нової системи адміністративно-територіальної поділу України згідно з конституційними принципами.

Стаття 4. Не пізніше 3 місяців після набрання Конституцією України чинності проводиться вибори Ради Послів.

До обрання Ради Послів Верховна Рада України ХІІ скликання має повноваження обох палат Національних Зборів України, проводити свої засідання спільно і приймає рішення спільним голосуванням більшістю голосів Верховної Ради України.

Після обрання Ради Послів Верховна Рада України набуває статусу Ради Депутатів до вчинення строку її наступних повноважень.

Стаття 5. Протягом двох місяців з дня набрання Конституцією України чинності утворюється Державний Конституційний Комітет з обрання Уповноважених Національних Зборів України у правах народлої (Народний правозахисник).

Стаття 6. Протягом місяця з дня набрання Конституцією України чинності Президент України подає Національним Зборам для затвердження і підписання актів про встановлення нових осіб виконавчої влади, формує центральної і місцеву державну адміністрацію згідно з цією Конституцією.

Стаття 7. Протягом року з дня набрання Конституцією України чинності у відповідності з цією Конституцією проводиться судової реформа.

До прийняття відповідних законів, що регламентуватимуть організацію і діяльність судів і прокуратури, сілх органів і проведення судової реформи зберігають чинність закони про ці органи, які діяли на момент набрання Конституцією України чинності, а самі органи зберігають свої повноваження до вчинення строку, на який вони обрані.

Стаття 8. Протягом року з дня набрання Конституцією України чинності формуються органи регіональної і місцевої самоврядування.

Варіант оподаткування Національних Зборів

ГЛАВА 19.

ЗАКОНОДАВЧА ВЛАДА

НАЦІОНАЛЬНИ ЗБОРИ

Стаття 1*. Законодавча влада в Україні належить Національним Зборам України, які є постійно діючим органом.

У випадках, визначених цією Конституцією, законо-

давча влада може реалізуватися шляхом всеукраїнського референдуму.

А. СКЛАД І ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ЗБОРІВ

Стаття 2*. Національні Збори складаються з 450 депутатів України, які обираються безпосередньо народом одномандатними виборчих округів терміном на 5 років.

Депутатом може бути громадянин України, не молодший двадцяти п'яти років на день виборів, який має право голосу і рівень освіти, не нижчий загальносередньозначного.

Стаття 3*. Депутати представляють народ України і є відповідальними перед виборцями.

Спори про дієвість мандатів депутатів України вирішує Конституційний Суд України.

Стаття 4*. Держава забезпечує умови для безперервного і ефективного здійснення депутатами України своїх повноважень.

Депутати України виконують свої функції на постійній основі. На час виконання своїх повноважень вони звільнюються з попереднього місця роботи. Розміри винагороди депутатів України, а інших виплат повноваженим, а також їхніх повноважень та умов їхньої оплати визначаються Національними Зборами.

Депутати України підлягають Національним Зборам. В разі неучасті без поважних причин депутата України у засіданнях Національних Зборів або їхніх органів, до яких його обирали Національні Збори, можуть виступити ініціативою про його відкликання виборцями.

Депутатам України забороняється займатися підприємницькою діяльністю, виконувати іншу оплачувану роботу, крім виконавчої і викладацької у військовій чи депутатській діяльності час.

Інші випадки неспроможності мандата депутата України з забезпечення його незалежності та принципів поділу влад встановлюються Конституційним Законом про статус депутата України.

Стаття 5*. Депутати України мають право виступити на засіданнях Національних Зборів з усіх питань, які розглядаються, право запити і запитань до будь-яких державних органів і посадових осіб (крім Президента України і органів судової влади), вимагати і одержувати від них інформації, яка є необхідною для здійснення своїх повноважень, в також інші права, визначені цією Конституцією і Конституційним Законом про статус депутата України.

Стаття 6*. Депутати України не несуть відповідальності парламентською недержавності.

Вони юридично невідповідальні за голосування або недовдоволення в Національних Зборах і їхніх органах.

Депутати України мають право не свідчити проти осіб, які довірили їм як депутатам

відомості про будь-які факти, а також не повідомляти про ці факти.

Повноваження депутатів України та їхні права і свободи як громадян України не можуть бути обмежені в разі введення воєнного чи надзвичайного стану.

Депутати України не можуть бути притягнуті до кримінальної відповідальності арештними або піддані будь-яким іншим заходам, що обмежують їхні права і свободи, а також законам і адміністративним статтями, що накладаються в судовому порядку, без попередньої згоди на це відповідної палати.

Подання про позбавлення депутата України парламентською недержавності вносить до відповідної палати Генеральний Прокурор України.

Стаття 7*. Повноваження депутата України припиняються одночасно з припиненням повноважень Національних Зборів, або в разі його смерті.

Дострокове припинення повноважень депутата України за рішенням Національних Зборів може бути у випадках:

- 1) невиконання ним без поважних причин протягом двох місяців вимоги щодо неспроможності депутатського мандату;
- 2) складання повноважень за особистою заявою;
- 3) обвинувального вердикту суду, що набрав чинності;
- 4) визнання судом депутата України недієздатним або беззисно відсутним;
- 5) втрати громадянства України або втрату на постійне проживання за межами України.

Рішення Національних Зборів про дострокове припинення повноважень депутата України може бути оскаржене ним в Конституційний Суд України.

Повноваження депутата України припиняються достроково в разі відкликання його виборцями.

Б. ПОВНОВАЖЕННЯ І ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ НАЦІОНАЛЬНИХ ЗБОРІВ

Стаття 8*. Національні Збори ухвалюють Конституцію України, визнають до неї зміни і доповнення.

Національні Збори ухвалюють Конституційні закони України, які передбачені статтями 15, 109, 122, 4*, 49*, 191, 201, 203, 223, 229, 236 цієї Конституції.

Національні Збори угоджують Конституцію Республіки Крим, зміни і доповнення до неї.

Стаття 9*. Національні Збори ухвалюють закони України.

Виключно законами України визначаються:

- 1) права та свободи людини і громадянства, гарантії цих прав і свобод;

(Продовження на 14-й стор.).

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

(Продовження).

Початок на 4—13-й стор.)

2) громадянство, правосуб'єктність громадян, статус іноземців і осіб без громадянства;

3) основні обов'язки людини і громадянина;

4) права національних меншин;

5) статус мов;

6) демографія, міграція (в тому числі імміграція і еміграція) політики;

7) принципи бюджетної, фінансової, ценової, кредитної, податкової, інвестиційної політики, засади побудови системи оподаткування; види податків, зборів та обов'язкових платежів; платіжні податки і об'єкти оподаткування; валюта, проби, вартість і типи національних монет, порядок і саніціонування емісії банків;

8) одиниці ваги, міри і часу;

9) принципи та основні напрямки зовнішньої політики, організації оборони, основні керівництва і використання Збройних Сил;

10) основні організації державної безпеки і забезпечення громадського порядку;

11) принципи зовнішньоекономічної і митної політики;

12) правовий режим державних кордонів;

13) засади територіальної угоди України;

14) основні організації місцевого і регіонального самоврядування, співробітництва регіонів, утворення альянсів економічних зон;

15) загальні правила використання природних ресурсів, освоєння космічного простору, організації та експлуатації космічного простору, повітряного, морського, річкового, залізничного, автомобільного, трубопроводного транспорту і зв'язку;

16) правовий режим власності, порядок захисту майнових прав юридичних і фізичних осіб; порядок оподаткування майна;

17) основні засади і гарантії підприємництва;

18) екологічна політика, екологічні стандарти;

19) основні соціально-економічні політики, соціального захисту, школи, сім'ї, материнства і дитинства, охорони здоров'я, виробництва, освіти, науки, техніки і культури;

20) основні формування і діяльність громадських об'єднань та засобів масової інформації;

21) організація і порядок проведення авторів і референдумів;

22) організація і діяльність Національних Зборів, право і статус депутата України;

23) основні організації і діяльність органів державної виконавчої влади, загальні засади державної служби, згідно

з сценарію державної статистики та інформації;

24) кваліфікація, зовнішня і адміністративна правосуб'єктність та визначення покарань за них; вимісти;

25) судопроцес і судочинство, прокуратура, слідство, адвокатура і нотаріат; виправно-трудові установи;

26) порядок використання та захисту державного прапора, герба і гімну, статус столиці;

27) правовий режим воєнного і надзвичайного стану;

28) встановлення державних нагород і знаків.

До виключних повноважень Національних Зборів належить також ухвалення кодексів з усіх галузей законодавства, внесення до них змін і доповнень.

Національні Збори ухвалюють закони і 3 інших підзаконних актів, у тому числі передбачених цією Конституцією.

Стаття 10^а. До повноважень Національних Зборів належить:

1) внесення змін чи доповнень до Конституції і Конституційних законів України; угодження Конституції Республіки Крим, змін і доповнень до неї;

2) оголошення рішень, прийнятих на всеукраїнських референдумах;

3) затвердження державного бюджету та звіту про його виконання;

4) надання згоди на укладення міжнародних договорів про державні союзи, економічні і військово-політичні об'єднання та міжнародні організації, державні кордони, а також угод, які стосуються конституційних прав і свобод громадян, громадянства чи потребують фінансових витрат держави;

5) ратифікація, денонсація, припинення і анулювання дії міжнародних договорів.

Стаття 11^а. Національні Збори збираються на засідання також для вирішення таких питань:

1) призначення авторів Президента України; проголошення актів його обрання і конституційної присяги; прийняття чи відхилення відставки Президента України;

2) оголошення розпуску Національних Зборів; призначення чергових і позачергових виборів Національних Зборів;

3) ухвалення рішення про проведення всеукраїнського референдуму про дотримання принципів повноважень Президента України за вимогою не менше 2 мільйонів авторів актів на підписання цих Національних Зборів;

4) призначення і звільнення з посади за поданням Президента Прем'єр-міністра України;

5) засудження довіри до Президента про авторів не і зовнішні становлять України;

6) призначення Голови, заступника Голови і суддів Конституційного Суду України і прийняття від них конституційної присяги, прийняття чи відхилення відставки Голови, заступника Голови і суддів Конституційного Суду України;

7) призначення структури та чисельності Збройних Сил України, Національної гвардії України, Служби національної безпеки України, Прикордонних військ України;

8) оголошення стану війни за поданням Президента та складання рішення Президента про використання Збройних Сил України в разі збройного нападу на неї;

9) затвердження указів Президента про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, загальної або часткової мобілізації;

10) повторного розгляду закону, на який його накладе veto Президента; накладення парламентського veto на нормативні акти Президента, які суперечать законам України;

11) засудження актів і провозглашення Національними Зборами тимчасових слідчих комісій, оголошення та прийняття рішень з них;

12) застосування імпліцитного у випадках, передбачених цією Конституцією;

13) прийняття постанов, заяв, декларацій і звернень;

14) засудження відповідей на запити депутатів України;

15) парламентський контроль у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні; призначення Уповноваженого Національних Зборів у правах людини (Народного правозахисника);

16) парламентський контроль за діяльністю Національного банку України і Державного Контрольного Комітету; призначення Голови Національного Банку, Голови Державного Контрольного Комітету і Державних контролерів;

17) надання попередньої згоди на укладення міжнародних договорів України, які стосуються прав і свобод людини, громадянства або вимагають фінансових витрат держави; договорів про державні союзи і військово-політичні об'єднання, міжнародні організації та державні кордони;

18) надання згоди на призначення і звільнення Президента України Міністра Фінансів України, Міністра закордонних справ України, Міністра юстиції України, Міністра внутрішніх справ України, Міністра оборони України, Голови Служби безпеки України, Глави дипломатичних представництв України, Міністра внутрішніх справ України, Міністра Регіонального розвитку України, представництва України при міжнародних організаціях;

19) застосування імпліцитного при наявності підстав для порушення кримінального провадження проти Президента, Прем'єр-міністра та посадових осіб, які обираються, призначаються чи затверджуються Національними Зборами, що тягне за собою відставку від посади відповідної особи;

20) утворення, укріплення

чи ліквідація адміністративно-територіальних одиниць, їх найменування та перейменування;

21) затвердження статутів регіонального самоврядування;

22) призначення за пропозицією Голови Національних Зборів голів і членів Верховного Суду, Вищого господарського Суду і працівників Генерального Прокурора України;

23) утворення Вищої атестаційної і дисциплінарної комісії суддів;

Національні Збори можуть проводити розслідування і слухання з будь-яких питань, що стосуються суспільних інтересів.

Національні Збори правомочні також вирішувати будь-які інші питання, крім тих, які відносяться до цілей Конституції, вирішувати всеукраїнські референдуми або адресовані до повноважень Президента України, Кабінету міністрів, Конституційного Суду України, інших органів державної виконавчої влади, Республіки Крим, органів регіонального і місцевого самоврядування.

Стаття 12^а. Національні Збори працюють сесією.

Сесія Національних Зборів скликається у формі засідань Національних Зборів, їхніх постійних і тимчасових комісій.

Стаття 13^а. Національні Збори збираються на першу сесію не пізніше тридцятиого дня після виборів.

Національні Збори є правомочними за умов обрання не менше чотирьох п'ятих депутатів України від вибраної Конституцією їхньої складу.

На черговій сесії Національні Збори збираються першого виступаючого і першого виступаючого вересня кожного року.

Позачергові сесії і засідання Національних Зборів із зазначеним порядком денним скликаються Головою Національних Зборів з його ініціативи або з анимого не менше третини анимованого Національними Зборами чи за пропозицією Президента. Такі сесії за рішенням анимованої більшості Національних Зборів можуть бути відкриті.

У разі введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях Національні Збори збираються у дозволений строк без скликання.

Стаття 14^а. Засідання Національних Зборів правомочні і в разі наявності не менше двох третин анимованої Конституцією їхньої складу і проводяться у відповідності до Регламенту Національних Зборів.

Стаття 15^а. Засідання Національних Зборів веде їх Голова, а у випадку його відсутності — заступник, який визначений у ньому особа.

Перше засідання Національних Зборів відкриває Голова Національних Зборів попереднього скликання. До обрання Голови Національних

Зборів мовного скликання їх засідання веде обрана Національними Зборами Президія засідання.

Стаття 18^а. На першому засіданні Національних Зборів обирають Мандатну і Ділячку комісії.

За поданням Мандатної комісії Національні Збори приймають рішення про визнання повноважень депутатів України, а в разі порушення Закону про вибори — про визнання повноважень окремих депутатів недійсними.

Стаття 17^а. Засідання Національних Зборів проводяться гласно і відкрито. Для проведення закритого засідання вимагається рішення не менше двох третин від анимованої Конституцією складу Національних Зборів.

Голосування на засіданнях Національних Зборів є персональним і здійснюється відкрито, якщо інше не визначено Конституцією і Регламентом.

Стаття 18^а. Національні Збори ухвалюють акти на засіданнях після їхнього обговорення більшістю голосів від анимованої Конституцією їхньої складу, якщо інше не встановлено в цій Конституції або в Регламенті.

Стаття 19^а. Національні Збори обирають із свого складу Голову, заступників Голови і Секретаря, а також голів постійних комісій Національних Зборів. Рішеннями Національних Зборів вони можуть бути усунені з посади.

Голова Національних Зборів:

1) здійснює загальне керівництво підготовкою питань, які підлягають розгляду засіданнях Національних Зборів та їх Президії, підписує акти, ухвалені Національними Зборами та їх Президією;

2) представляє Національні Збори у зносинах з органами та організаціями усередині держави та за кордоном;

3) формує секретаріат Національних Зборів й організує його роботу;

4) розпоряджається бюджетними асигнуваннями, які наділяються на утримання Національних Зборів, і їхню функціонування;

5) здійснює інші функції, передбачені цією Конституцією.

Заступники Голови Національних Зборів анимують за дорученням Голови Національних Зборів окремі його функції, замінюють Голову Національних Зборів у разі його відсутності або неможливості здійснення ним своїх обов'язків.

Стаття 20^а. Національні Збори утворюють свою Президію у складі Голови Національних Зборів, який є Головою Президії, заступників Голови Національних Зборів, Секретаря Національних Зборів і голів постійних комісій Національних Зборів.

Президія Національних Зборів є постійним її органом, який забезпечує організацію роботи Національних Зборів та їхніх органів, здійснює інші повноваження.

(Продовження на 15-й стор.)

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

(Закінчення. Початок на 4—14-й стор.).

Стаття 21.* Національні Збори створюють із свого складу постійні комісії.

Постійні комісії ведуть законопроектні роботи, готують і попередньо розглядають питання, які віднесені до повноважень Національних Зборів, здійснюють контроль за виконанням законів та інших актів Національних Зборів їхніх органів.

Постійні комісії з питань, які віднесені до їхніх повноважень, ухвалюють постанови. Постанови комісій підлягають негайному розгляду відповідними органами, організаціями і посадовими особами з повідомленням про результати розгляду.

Національні Збори можуть утворити, коли визнають за необхідне, тимчасові спеціальні комісії для підготовки і попереднього розгляду питань з своєї компетенції.

Стаття 22.* Національні Збори можуть обрати із свого складу тимчасові слідчі комісії для проведення розслідування будь-яких конкретно визначених ними питань, що становлять суспільний інтерес.

Рішення Національних Зборів про утворення тимчасової слідчої комісії і визначення її завдання вважається прийнятим, якщо за не проголосувало не менше третини від визначеного Конституцією складу Національних Зборів.

Тимчасові слідчі комісії здійснюють збір, вивчення і обробку інформації з теми, як повноваженням і обмеженнями, що її органи складають і судової влади; подають звіти і пропозиції на розгляд Національних Зборів.

Тимчасові слідчі комісії виконують свою діяльність після прийняття Національними Зборами остаточного рішення щодо проведеного розслідування.

Висновки і пропозиції тимчасових слідчих комісій не є зобов'язаними для суду.

Стаття 23.* Депутати України мають право утворити парламентські групи для надання допомоги в організації роботи Національних Зборів, сприяння депутатам України у здійсненні повноважень, а також для узгодження їхніх позицій у питаннях, що розглядаються Національними Зборами та їхніми органами.

Зарезервовані парламентські групи мають право на пропорційне представництво в органах Національних Зборів, на гарантований вступу своєю або за рішенням всенародного референдуму, на матеріально-технічне забезпечення їхньої діяльності і допомогу технічного персоналу, а також інші права, визначені законом.

Стаття 24.* Повноваження Національних Зборів припиняються в день відкриття першої сесії Національних Зборів нового скликання.

Повноваження Національних Зборів можуть бути припинені в порядку саморозпуску або за рішенням всенародного референдуму, який проводиться на вимогу не менше 2 мільйона виборців.

Якщо за рішенням всенародного референдуму буде висловлено недовіру Національним Зборам, Національні Збори оголошують свій розпуск і призначають день виборів нових Національних Зборів. Новобрані Національні Збори мають повноваження на повний термін, визначений в статті 2^й цієї Конституції.

Стаття 25.* Організація роботи Національних Зборів визначається їхнім Регламентом, який приймається ними, має силу закону і набуває чинності з дня його публікації без скріплення підписом Президента України.

В. ЗАКОНОДАВЧИЙ ПРОЦЕС

Стаття 26.* Право законодавчої ініціативи у Національних Зборах належить народу України, депутатам України, Президентові Національних Зборів, їхнім постійним комісіям, Президентові України, Верховній Раді Республіки Крим.

Законодавча ініціатива здійснюється шляхом подання до Національних Зборів пропозицій про підготовку законопроекту, тактиків законопроектів, також зміни і доповнень до них.

Стаття 27.* Народ здійснює законодавчу ініціативу шляхом внесення до Національних Зборів відповідного законопроекту, який розглядається у пріоритетному порядку.

Законопроект вноситься від імені не менше 300 тисяч виборців.

Законопроект про зміни та доповнення Конституції вноситься від імені не менше 2 мільйона виборців.

Порядок здійснення законодавчої ініціативи народу регулюється законом.

Стаття 28.* Законопроекти, подані до Президії Національних Зборів, поширюються серед депутатів України, попередньо обговорюються у відповідних постійних чи тимчасових спеціальних комісіях.

Попередньо розглянувши комісіями законопроект і їхніми висновками передається на розгляд Національних Зборів. Розгляд законопроекту на засіданні Національних Зборів організовується у такий спосіб, щоб з'ясувати думку більшості членів депутатів України.

Розгляд і прийняття законопроекту Національними Зборами передбачає:

- схвалення основних положень в принципі;
- схвалення постановно і в цілому.

При необхідності Національні Збори приймають закон чи постанову про порядок введення прийнятого закону в дію.

Стаття 29.* Закон після його обговорення і голосування постановно і в цілому вважається ухваленим, якщо за нього проголосувала більшість від встановленого Конституцією складу Національних Зборів.

Зборів, якщо інше не передбачене цією Конституцією.

Стаття 30.* Законопроект, який потребує фінансових витрат, вноситься на засідання Національних Зборів за умови, що до нього додаються необхідні розрахунки Державного контролюючого комітету й обґрунтування відповідної постійної комісії про шляхи їхнього покриття.

В ухваленому законі, який потребує нових або додаткових витрат, мають бути визначені шляхи їхнього покриття.

Стаття 31.* Ратифікація, денонсація, призупинення чи анулювання міжнародних договорів здійснюється шляхом прийняття відповідного закону, якщо інше не передбачене в самому договорі.

Стаття 32.* Закон підписує Голова Національних Зборів і вказує передає його Президенту.

Президент прочитав закон, приймає його до виконання, скріплює його підписом та офіційно публікує протягом 15 днів з дня отримання закону. До виконання цього терміну Президент може скористатися своїм правом відкладального права і повернути закон зі своїми зауваженнями до Національних Зборів для повторного розгляду. Якщо під час повторного розгляду закон буде прийнятий більшістю голосів від встановленого Конституцією складу Національних Зборів (варіант, двома третинами), Президент зобов'язаний його підписати і опублікувати протягом 10 днів.

У разі, коли Президент протягом встановленого терміну не повернув закон на повторний розгляд, закон вважається скріпленим Президентом.

Якщо Президент подіє не скріплений ним закон з мотивів його неконституційності до Конституційного Суду, то визначений для скріплення закону термін відповідно продовжується.

Закони, акти Національних Зборів, які не підлягають скріпленню Президентом, публікуються Національними Зборами.

У випадку, коли Президент застосує право veto після закінчення сесії Національних Зборів, має бути негайно скликане позачергове сесія для повторного розгляду закону.

Стаття 33.* За рішенням Національних Зборів закон до його скріплення Президентом може бути вивнесений на всеукраїнський референдум.

Закон, ухвалений на всеукраїнському референдумі, не підлягає скріпленню Президентом.

Стаття 34.* Зміни, доповнення, скасування законів та їхнє толкування здійснюється у тому ж порядку, як і їхнє прийняття.

Стаття 35.* Закон набуває чинності після 10 днів з моменту його опублікування.

якщо інше не передбачене самим законом, але не раніше дня його опублікування.

Г. БЮДЖЕТ. ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ

Стаття 36.* Національні Збори здійснюють виключно повноваження по розподілу бюджету всім майном, що знаходиться у державній власності і є державною казною.

Правовий режим державного майна визначається законом.

Оперативне управління державним майном на основі і в рамках закону здійснює виконавча влада та інші виконавчі органи державної влади.

Загальний контроль над додержанням режиму державного майна здійснюють Національні Збори.

Стаття 37.* Державний бюджет України становить прибутки і видатки держави.

Прибутки і видатки держави мають бути конкретно визначені і об'єктивовані.

У Законі про державний бюджет не можуть бути відмінені чи скорочені видатки, які були передбачені іншими чинними законами.

Національні Збори можуть здійснити нове обчислення державних прибутків, а також змінити попередні і видатки при застосуванні на поточний бюджетний рік у додатковому бюджеті.

Будь-які видатки, не передбачені державним бюджетом, є порушенням закону.

Закон встановлює граничний розмір бюджетного дефіциту. Покриття дефіциту за рахунок емісії неприпустиме без дозволу Національних Зборів.

У разі прийняття Національними Зборами державного бюджету з перевищенням видатків над прибутками в Законі про державний бюджет передбачається джерела і засоби покриття дефіциту. Закон про державний бюджет не може встановлювати нові податки, штрафи та інші платежі, не передбачені відповідним законом.

Національні Збори з урахуванням рівня економічного розвитку різних регіонів України, їхнього природного, людського, екологічного і демографічного стану визначають загальні принципи формування і здійснення місцевих і регіональних бюджетів.

Стаття 38.* Державний бюджет України приймається у формі Закону на період з 1 січня по 31 грудня, а за особливих обставин — на інший період.

Президент України протягом перших 15 днів осінньої сесії подає до Національних Зборів проект Закону про державний бюджет на наступний рік.

У цей же термін Національні Збори подають на розгляд свій проект Закону про державний бюджет. Проект бюджету передається Державним Контрольним Комітетом; а також відповідними комісіями Національних Зборів.

Закон про державний бюджет, схвалений у порядку, передбаченому статтею 37 цієї Конституції, набрав чинності з першого січня наступного року і не підлягає скріпленню підписом Президента.

Якщо Президент або Національні Збори не подадуть проект Закону про державний бюджет до 30 листопада, або якщо проект Закону про державний бюджет до 31 грудня не буде схвалений, то Закон про державний бюджет поточного року залишається чинним на перший квартал наступного року.

Порядок складання і прийняття державного бюджету встановлюється законом.

Стаття 39.* Президент подає до Національних Зборів постійний звіт про виконання державного бюджету не пізніше 31 січня після його закінчення звітного бюджетного року.

Повний звіт попередньо розглядається Контрольним Комітетом і відповідними комісіями Національних Зборів. Звіт затверджується у ухваленому їхніх висновках і підлягає опублікуванню.

Стаття 40.* Грошовий обіг і порядок розрахунків встановлюється Національним банком України, який має виключне право емісії грошей.

Національний банк України підпорядкований Національним Зборам України.

Стаття 41.* Фінансовий контроль за здійсненням державного бюджету покладається на Національні Збори України, які здійснюють фінансовий контроль як безпосередньо, так і через Державний Контрольний Комітет.

Стаття 42.* Державний Контрольний Комітет є органом парламентського контролю за фінансовою діяльністю держави, органів місцевого і регіонального самоврядування та використанням рухомого і нерухомого майна, що є публічною власністю.

Державний Контрольний Комітет підпорядкований і підзвітний Національним Зборам України.

Стаття 43.* Державний Контрольний Комітет складається з Державних контролерів, які призначаються Національними Зборами із числа громадян України, які мають вищу освіту і права строком на 5 років. На Державних контролерів поширюються умови не сумісності, встановлені статтею 208 цієї Конституції.

Очолює Державний Контрольний Комітет Голова Державного Контрольного Комітету. Голова Державного Контрольного Комітету та його заступник призначаються за поданням Голови Національних Зборів на їхнє засідання.

Державний Контрольний Комітет з питань своєї компетенції може проводити розслідування з теми, як повноваженнями, що її тимчасові слідчі комісії Національних Зборів.

Організація, компетенція і порядок діяльності Державного Контрольного Комітету визначаються Конституційним законом.

УКРСИБИНКОР

Учитывая сложную экономическую обстановку в странах СНГ, тяжелое финансовое положение предприятий, и на встречу многочисленным просьбам предпринимателей, Правление Ураинско-Сибирской инвестиционной корпорации приняло решение продлить формирование Уставного фонда по номинальной стоимости акций до 1 АВГУСТА 1992 года.

Уважаемые коллеги!

Вы еще можете стать полноразными деловыми партнерами ПО "Харьковский тракторный завод", Народного концерна "Буцага", Завода имени Малышева", Угрюмзуга, Южной железной дороги, товарищества "Контора" Харьковской области, Томского государственного университета, Харьковского Сабарского бытового комбината Термсы, ПО "Алгозар", НПО "Монолит", НПО "Хартрон", Межрегиональной Ассоциации "АЗК", НПО "Укрелетрам", НПО "ФОНД", концерна "Юргина", концерна "Бумажка", Института репродукции в генетике (СПША), ООО "Синтекс", ООО "Ирбис", ООО "Техно-Информ", ООО "Вектор", ООО "Эксперт", ООО "Дондиз" (Италия), "Красна-колядина" (Франция), "Самер-Хаури и Ко" (Сария), Центра правовой, политической и экономической информации при ВС Ресепы, Госкомитета Убыскания по вопросам безопасности, Главного управления культуры, спорта и туризма Закарпатска, еще более 2000 предприятий украинской корпорации "Украинбанк".

Только за арома после учредительной конференции хорпорации (3 июня 1992г.) к услугам учредителей созданы:

- УКРАИНСКО-СИБИРСКИЙ БАНК
(ранее - Харьковфинкомбанк, уставной фонд - 150 млн. руб.)
- УКРАИНСКО-СИБИРСКАЯ ТЕЛЕКОММУНИКАЦИОННАЯ КОМПАНИЯ
(охватывающая различными видами связи страны СНГ и Западной Европы)
- УКРАИНСКО-СИБИРСКОЕ ИНФОРМАЦИОННО-РЕКЛАМНОЕ АГЕНТСТВО
- УКРАИНСКО-СИБИРСКИЙ ТОРГОВЫЙ ДОМ
(ранее - торговый дом "Харьков", уставной фонд - 20 млн. руб.)

Стаа учредителем корпорации, ам сможете аключиться к нашим информационным и коммерческим сотн. воспользоваться услугами действующих корпоративных структур:

- УКРАИНСКО-СИБИРСКОГО ПАТЕНТНОГО БЮРО
- УКРАИНСКО-СИБИРСКОЙ СТРАХОВОЙ КОМПАНИИ
- УКРАИНСКО-СИБИРСКОГО АГЕНТСТВА ПО НЕДВИЖИМОСТИ
- УКРАИНСКО-СИБИРСКОЙ ФОНДОВОЙ КОМПАНИИ
- УНИВЕРСАЛЬНОЙ УКРАИНСКО-СИБИРСКОЙ БИРЖИ

Мы поможем вам установить прочные деловые контакты как с вашими зарубежными партнерами по корпорации, так и с представителями широкого делового круга Западной и Восточной Европы через информационно-коммерческую фирму "КУРСИНЯНКО-ЕВРОПА" со штаб-квартирой в Мюнхене и филиалами в Париже, Люксембурге, Брюсселе, Лондоне, Генуе, Малаге.

Вы можете стать учредителем корпорации и совладельцем ее структур, купив на менее одного пакета акций по номинальной стоимости — 100 тысяч рублей до 1 АВГУСТА 1992 года.

ШТАБ-КВАРТИРА КОРПОРАЦИИ: 310001, УКРАИНА, Харьков, пр. Гагарина, 4
 телефон/факс (0572) 213-419, 210-203, 217-749, 219-728, 219-910
 Электронная почта (0572) 210-555, телетайп: 125172 БЮРО

 UKRSIBINCOR

Футбол

Наводимо результати жеребкувальних клубних турнірів, які проводяться в штаб-квартирі УЕФА в Женеві.

НУБОВІ ЧЕМПІОНИ. ПОПЕРЕДНІЙ РАУНД (МАТЧІ ЗА СЕРІЯМИ — 2 ВЕРЕСНІ). № 1. «Швабурн» (Іранда) — «Таварі» (Уйрум). № 2. «Маммоде» (Таварі) — «Маммоде» (Таварі). № 3. «Каласіні» (Фарерські острови) — «Сідде» (Італія). № 4. «Пісінг» (Норвегія) — «Норма» (Естонія). 1/16 ФІНАЛУ (16—30 ВЕРЕСНІ). № 1. «Міан» (Італія) — переможець 4. «Пісінг» (Норвегія). № 2. «Бісінг» (Норвегія) — переможець № 3. «Біндхове» (Нідерланди) — «Мілігіріс» (Пінта). «Варсасіа» (Іспанія) — переможець «Іспанія» (Іспанія). «Бінінг» (Норвегія) — переможець «Дінаво» (Румунія). «Райндіс» (Шотландія) — переможець «Діна», «Слоан» (Християнізм) — переможець «Аустрія» (Австрія). «ЦСКА» (Болгарія). «Сьон» (Швейцарія) — переможець № 1. «Уйрум» (Фарерські острови).

угалы. «Вейнгер» (исландия)
«ЦСКА» (Россия), «Вротте»
(Венгрия) — паренюшны № 2. АЕК
(Греция) — паренюшны № 3. «Вей-
теборг» (Швеция) — «Вешник-
таши» (Турция) — «Галатхоран»
(Турция) — «Ливерпуль» (Ан-
глия), «Штутгарт» (Германия),
«Милан» (Италия), «Манчестер»
(Англия).

**КУБОК КУВІЎ. ПОПЕРЕДЖА-
ЮЩИЙ РАУНД.** «Вейнгер» (исландия)
— «ЦСКА» (Россия), «Вротте» (ис-
ландия), № 1. «Марбор» (Словения)
— «Хамрун Сафтран» (Мальта),
№ 2. «Вейтеборг» (Швеция) —
«Стремсгасетт» (Норвегия), № 3.
«Вадуц» (Лихтенштейн) — «Чор-
пеш» (Бельгия), № 4. «Аалерс»
(Дания) — «Лондасборг» (Дания),
№ 5. «Фарерскі острові»,
№ 6. «ВІНАЛД» (Венгрия), «Вейс-
ман» (Германия), «Медель»
(Польша), «Трансбонсдор» (Тур-
ция), «Вейтеборг» (Швеция), № 7.

(Финляндия), «Слуз» (Румыния), «Солонис» (Греция), «Финландис» (Греция) — паромы № 3, «Возахтис» (Португалия), «Валмор» (Испания), «Едари» (Шотландия), «Саарта» (Чехия), «Возахтис» (Испания), «Ниче» (Испания), «Амтварпен» (Бельгия), «Адмирал Ваккерс» (Австрия), «Карфа Сити» (Уэльс), «Парма» (Италия), «Уйахтис» (Угорщина), «Ап» (Швейцария), «Возахтис» (Испания), «Роси» — паромы № 4, «Лидерпу» (Англия), «Аполлон» (Нидри), «Ласени» (Болгария), «Люцер» (Швейцария), «Земель» — паромы № 1 — «Атлантик» (Испания), «Феланорд» (Нидерланды) — паромы № 2, «Вордер» (Нидерланды), «Ганновер-96» (Нидерланды).

(18-20 ВЕРЕСНЯ). «Хіршім» (Шотландія), «Еддріак» (Бельгія), «Вітесс» (Нідерланди), «Даррі Сіті» (Ірландія), «Валанасі» (Іспанія), «Назо» (Італія), «Несамікс» (Швейцарія), «Фіан» (Франція), «Ліно» (Австрія), «Аамс» (Німеччина), «Гімараш» (Португалія), «Раса Сосьєдад» (Іспанія), «Шедфад Ундсгей» (Іспанія), «Спора» (Польща), «Міні Сіті» (Нідерланди), «ПАОН (Франція), «Махелан» (Вельсія), «Еребру» (Швейцарія), «Кан» (Франція), «Сарегос» (Іспанія), «Вач-Сансунг» (Угорщина), «Віні» (Нідерланди), «Фрам» (Іспанія), «Кайз» (Слаутер» (Німеччина), «Міанс» (Слаутер» (Німеччина), «Юнайтед» (Англія), «Торпедо» (Росія), «Наан» (Німеччина), «Святі» (Шотландія).

[illegible]

Акционерное общество отирытого типа «Донецкий финансово-инвестиционный фонд» объявляет отирытую подписку на свои акции.

Фонду выдано разрешение № 36 Министерства финансов Украины на проведение деятельности по выпуску ценных бумаг, согласно которому Фонд имеет право осуществлять следующие виды деятельности:

— деятельность по выпуску ценных бумаг;

— коммерческая деятельность с ценными бумагами:

— комиссионная деятельность с ценными бумагами как исключительный вид деятельности.

Основыми целями создания акционерного общества являются: оказание помощи предприятиям и физическим лицам в работе по акционированию предприятий, малой приватизации, инвестиций, развитие рынка ценных бумаг.

Срок действия акционерного общества не ограничен.

Предполагаемая эмиссия на сумму
2 900 000 рублей.

Простые именные акции — 2500 штук
на сумму 2 500 000 рублей.

Привилегированные именные акции
400 штук на сумму 400 000 рублей.

Номинальная стоимость одной акции
— 1000 рублей.

Денежные вклады вносятся на р/с 467381 а Кнеаском отделении ГК ПСБ г. Донецка, МФО 334271.

Подписка производится с 1 июля 1992 г. по 1 января 1993 г. по адресу: г. Донецк, ул. Челюскинцев, стадион «Локомотив», ком. 11.

Телефоны для справок — 91-30-75,
91-33-79, 91-30-26.

Управління комунального господарства має можливість виготовити з кам'яної погруддя надмогильні, пам'ятні дошки, пам'ятні знаки загиблим, репрасованим, надмогильні пам'ятники.

Шукаємо партнера в Україні, а також за кордоном для створення спільного підприємства по

Наші ракеізкки: Житомирська область, м. Ко-
ростушів, пров. Назаранко, 6: тав. 3-60-03,
3-30-04.

ЗА ЄВРОПЕЙСЬКІ КУБКИ

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДАКЦІЯ: Анастасія ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр ВІЛНІС, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, очільник, завідувач відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анастасія СОЛОНСЬКА, редактор відділу кореспондентської мови; Віталій СІДІВ, вісник редакційної системи.

Адреса редакції:
252043, Київ-47,
вул. Чотирьох Квітень 4

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-41; 441-89-46;
телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-44.
Ⓢ Рухомість не повертаєм.
Ⓜ Публікація в кіталогах — тільки на суверенних газетах.

«Реданція» не заванда поділяє аламцію авторіа публікаціі.

За точність викладення фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить
5 разів на тиждень
(прім надіаі й занадіаіа)

Комбінат друку
видавництва «Преса
України».

українською і російською
мовами.
Індекс 60958.
Загальний тираж

1 2 3 4 5 6 7 8 9